

# CREIXENT

Subvencionada per AECOM (preu 2 €uros)

MAIG 2009

UNA TERRA PLENA DE COLORS

EL TEU PAPER ES IMPORTANT



Col·legi Santa  
Magdalena Sofia

## EQUIP DE REDACCIÓ

### Direcció

Bernat Clar Sureda  
Magdalena Gomila Mas

### Coordinació i maquetació

Joan Ribot Rosselló  
Antònia M<sup>a</sup> Santandreu Puigròs

### Suport Lingüístic

Isabel Pericàs i Sbert

### Suport informàtic

Benet Femenia Juan  
Jesús Valdés Campos

### Equip de Redacció

Professors/es i alumnes que  
signen els seus treballs.

### Imprimeix

Col·legi Santa Magdalena  
Sofia

Francesc Martí Mora, 42  
Palma de Mallorca 07011

Tfn. 971 73 82 97

Fax. 971 28 80 15

e-mail: [escola@smsofia.net](mailto:escola@smsofia.net)

[www.smsofia.net](http://www.smsofia.net)

## SUMARI

Editorial .....	pàg 3
APA.....	pàg 4
Pastoral.....	pàg
Educació Infantil.....	pàg 5
Educació Primària.....	pàg 10
Concurs APA dibuix ...	pàg
Entrevista exalumne..	pàg
Educació Secundària...	pàg
Certamen relats breus	
Pàgina WEB.....	pàg
Reconeixements.....	pàg

# EDITORIAL

Un any més arriba a vosaltres aquesta petita publicació que alumnes i professors feim amb tanta il·lusió. Vol ser un recull de totes les activitats, històries, treballs i manifestacions que han duit a terme els vostres fills i filles, des dels més petits de tres anys fins als que estan a punt d'acabar un camí, per començar-ne un altre.

Aquest darrer viatge que hem fet i que està a punt d'acabar ens ha duit per tradicions i festes com les Verges, Nadal, Carnestoltes, Pasqua, ... Hem conegut el nostre entorn duent a terme acampades i excursions i hem travessat la Mediterrània que tant ens uneix amb la resta del món visitant ciutats com València, Madrid i Londres. Hem participat en concursos, festivals, mostres, fires,... Hem passat auditories i els nous temps ens han duit a avaluar els nostres alumnes de quart de Primària i segon de Secundària a les anomenades Avaluacions de Diagnòstic . Hem ensenyat, après, estudiat, suspès i aprovat,... Hem rigut molt, però malauradament també hem plorat molt. El vint-i-cinc d'abril, de matinada, ens deixava per sempre en un accident de trànsit el nostre estimat Àlex. Ha estat un cop molt fort per a tots. Les paraules no són suficients per expressar el que significava per tota la Comunitat Educativa. Tothom el coneixia i tenia alguna paraula bona que dir-ne. Ens ha deixat una persona entranyable, un amic de veritat.

Des d'aquí volem donar les gràcies a totes les mostres de condol que hem rebut d'alumnes, professors i professores, personal no docent , monitores de menjador, pares i mares, padrins, proveïdors, editorials, sindicats, equips directius d'altres centres, Inspector, Secretari General, Consellera, ... Gràcies a tots!

Sempre estaràs en el nostre cor!

L'Equip Directiu

Enguany volem aprofitar aquestes línies per parlar-vos del diàleg com a valor educatiu.

El diàleg ens permet trobar solucions, negociar sortides i arribar a enteses. També ens serveix per reforçar i compartir punts de vista. És allò que hauríem d'utilitzar com a eina bàsica en la nostra convivència quotidiana.

El diàleg és més que parlar; implica sobretot exposar les idees de forma coherent, escoltant, respectant i comprenent el punt de vista de l'altre.

Tots som conscients de la importància de parlar als nostres fills sobre el diàleg com una eina per solucionar conflictes, si bé, cal tenir present que no és fàcil ni pels nostres fills, ni pels adults, posar-ho en pràctica. Sovint els pares ens oblidam d'emprar-lo com a element vàlid per unificar els criteris educatius amb l'escola. Així doncs, pares i mestres hem de fer un esforç per entendre'ns.

Des de l'APA volem encoratjar als pares a utilitzar tots els espais que l'escola ofereix per dialogar amb els mestres (tutories). Per altra part, recordam als mestres la importància d'oferir i disposar del temps suficients per poder compartir amb els pares l'evolució, integració, comportament o dificultats entre d'altres, dels infants a l'escola.

Certament entre els principals entrebancs dels pares per dialogar amb l'escola es troben: la incompatibilitat d'horaris, la peresa o la por. Esperam que les noves tecnologies telemàtiques que l'escola té previst posar en marxa i una major implicació per part de tots, ens ajudin a superar aquestes dificultats.

Per finalitzar volem recordar n'Álex, una persona que creia en el diàleg i en escoltar els altres.

Sebastià Gibert i Martorell  
Membre de la Junta de L'APA Sta. Magdalena Sofia.

# INFANTIL CONTA UNA HISTÒRIA DE COLORS

Passat l'estiu vàrem tornar a l'escola. Els nins i nines de quatre i cinc anys molt contents per retrobar-se amb els amics i companys. Els petits de tres anys començaren amb molta pena i angoixa per anar a un lloc nou i a una escola mooolt gran. Però, poc a poc, agafaren confiança i es sentiren com a casa.

Cada mes les professores ens han preparat una activitat especial...

A l'octubre vàrem celebrar "Les Verges". Cantàrem una cançó i pintàrem una flor.

Al novembre, els nins de quatre anys anaren a la Granja Jovent d'excursió i els de cinc anys a Binicanella, a un taller de reciclatge que va ser molt, molt, molt divertit.



Durant una setmana, vàrem preparar "Les Matances" amb tallers, cançons, un dossier de feinetes i un fi de festa, berenant tots de pa amb sobrassada i botifarró.



Al desembre vàrem preparar torró de xocolata per menjar-lo per les festes de Nadal amb els nostres familiars. Tots els nins i nines d'Infantil preparàrem un Festival de Nadal pels papàs i mamàs. Els nins de tres anys varen ballar, i els de quatre i cinc anys varen fer una petita obra de teatre i cantaren nadales.



Al mes de gener celebràrem Sant Antoni cantant cançons i ens va venir a veure un dimoni que ens va fer molta por a tots. També vàrem celebrar el Dia de la Pau al pati de l'escola. Conjuntament amb els nins de Primària, vàrem fer un Arc de Sant Martí i un arbre amb fruits de la PAU.



Al febrer va arribar el Carnaval i, aprofitant el lema d'enguany "UNA TERRA PLENA DE COLORS", ens vàrem disfressar de porriols, abelles i cucs. Les mestres anaven molt guapes i oloroses vestides de flors.



Al març, els nins de quatre i cinc anys visitaren els bombers i, pel Dia del Pare, tots els nins d'Infantil vàrem fer un regal als papàs.

Al mes d'abril anàrem a beneir la branqueta d'olivera a la parròquia i, a la classe, férem crespells, robiols i panades. Després de les vacances de Pasqua celebràrem Sant Jordi, amb intercanvis de llibres de lectura i les professores ens contaren una llegenda molt emocionant d'un cavaller i un drac. En aquest mes, els nins de tres anys anaren a passar un dia a la Granja Jovent.



Al mes de maig, per la Setmana Cultural, han preparat moltes activitats. Una d'elles és l'acampada dels nins de cinc anys.

Al mes de juny, els nostres amics de cinc anys s'acomiaden del cicle amb una festa de graduació i, així tots junts celebrarem el final de curs!



# DIA DEL LLIBRE

## INFANTIL I PRIMÀRIA CELEBREN SANT JORDI

Dijous 24 d'abril els alumnes d'infantil i primària celebraren el dia de Sant Jordi. Tot va començar amb unes paradetes muntades amb tots aquells llibres que els nins havien duit de ca seva. A canvi, els pogueren canviar per altres que els agradessin més.

Els nins passaren un matí d'allò més divertit, recordaren la llegenda de Sant Jordi, n'escoltaren d'altres i en feren dibuixos.



<b>L</b>	<b>L</b>	<b>E</b>	<b>G</b>	<b>E</b>	<b>I</b>	<b>X</b>
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

# EL CASTELL DE BELLVER

## UN PASSEIG PER LA HISTÒRIA...



Els alumnes de **Primer cicle** visitàrem el Castell de Bellver i fou una excursió que resultà molt interessant.

Quan arribàrem a dalt, amb l'autocar, férem una volta pel bosc i contemplàrem les meravelloses vistes i, gairebé, vam veure tota la ciutat de Palma amb la seva majestuosa catedral i una meravellosa badia que... *quasi, quasi podiem tocar els vaixells atracats al port!*

Passejant, arribàrem a la **Policia Muntada** i ja teníem una mica de gana, perquè era hora de berenar... En acabar, un policia molt amable ens explicà moltes coses dels seus preciosos cavalls... *fins i tot entràrem a les quadres!*



Tot seguit pujàrem cap al castell i allà ja ens esperava **n'Alejandro**, el nostre monitor, que ens va dur a fer una volta per fora on observàrem les tres torres

circulars, des d'on fa molts d'anys es vigilava per si venien els enemics .... Però el que no sabien era que els esperaven amb arena i oli calent...

**A la torre de l'homentatge**, on en ocasions empresonaven personatges distingits, hi va romandre un famós i important escriptor de l'època, aquest fou **Gaspar de Jovellanos**...

Dins el Castell encara quedàrem més bocabadats!! hi ha una escala de caragol, armadures d'antics cavallers....



En definitiva, fou un dia molt divertit, i a més vàrem descobrir coses d'aquest Castell tant especial per als mallorquins.



# CARNESTOLTES 2009

CURS 2008-2009

Seguint l'objectiu general que ens proposàrem en iniciar el curs 2008-2009, sota el lema "Una Terra Plena de Colors", el primer cicle es va disfressar de peixos de diferents colors.



Els mestres, un any més, ens trobàrem amb l'habitual problemàtica com és la manca de temps per poder crear unes disfresses dignes del seu abast. Tanta sort que els pares col·laboraren en la preparació de tallers a l'horabaixa: perfeccionant, pintant, adobant, per tal d'aconseguir un resultat òptim.

A la fi, arribà el dia de la festa i els nins.... molt contents! sortiren a fer la desfilada pel barri creant un ambient de bauxa, color i felicitat.

A la tornada a l'escola, berenàrem de les tan bones coques fetes pels més grans de primària, amb la col·laboració dels pares que rebem sempre amb molta gratitud.



# Excursió al Safari

Dia 13 de març de 2009 els alumnes de primer cicle de primària anaren d'excursió al safari de Son Servera. Partírem ben prest amb l'autocar cap allà, on arribàrem devers les deu del matí després d'un llarg viatge amb l'autocar. Un trajecte sense cap problema de mareig ni res semblant.



Una vegada allà, abans d'anar a veure tots els animals, vàrem cercar un lloc on reposar forces per poder veure tots els animals. El conductor ens va deixar a un parc on hi havia taules i cadires on poguérem seure tranquil·lament amb la companyia d'unes moneies ben simpàtiques que esperaven que algú s'oblidàs un tros de pa per poder agafar-lo.

En aquesta foto podem veure com alguns dels alumnes de primer A no perden temps i aprofiten per omplir-se bé.

Després d'un bon berenar, pujàrem tots a l'autocar, i partírem a fer el trajecte que hi ha dins el safari per tal de veure tots els animals. Hi havia molts d'animals de diferents espècies. Girafes, ximpanzés, estruços, hipopòtams, nyuns, rinoceronts, cérvols, zebres, etc. Però sense cap dubte els animals que més bé ens ho feren passar varen ser els ximpanzés que pujaven pels autocars i ens feren riure moltíssim. Aquí en veiem dos de ben enfilats que ens miraven



Després de veure els animals amb l'autocar, anàrem allà on berenàrem, i férem una volta a peu i veiérem altres animals, com serps, iguanes, tigres, lleons, ponis, etc. El fet curiós és que dos alumnes varen trobar una au que caigué de dalt d'un arbre, no vàrem saber quin animal era, però varen cridar els criadors i vengueren a cercar-lo. Després de dinar i jugar una estona pel parc, tornàrem cap a Palma.

# SÓC UN INDI

## CAMPAMENT A SA COMUNA DE LLORET



Dins les activitats programades per enguany hi havia programat que els nins de 3r i 4t de primària anessin d'acampada a sa Comuna de Lloret els dies 21 i 22 de maig. Allà es fan jocs i esports que giren entorn al món dels indis americans.

Dormir en tendes permetrà tenir una lleugera idea dels habitatges d'aquesta civilització nòmada i caçadora. També es coneixerà la canoa, embarcació típica seva per excel·lència i l'arc, la seva arma fonamental de caça.

L'experimentació i el contacte amb els costums i coneixements d'altres pobles, comporta un aprenentatge natural, millor comprensió i convivència entre les persones de llocs diferents.



Abans d'anar a l'acampada demanarem als alumnes si sabien on era Lloret i eren pocs els que sabien que era un poble petit del Pla de Mallorca.



La gran majoria no havia dormit mai en tendes de campanya però els feia molta il·lusió fer-ho amb els seus amics, enmig del camp, sense els pares.



Referent al menjar quasi tots preferien la truita de patates, el nuggets de pollastre i la pasta.

Quasi tots els infants han jugat alguna vegada als indis amb algú de la família i han vist alguna pel·lícula a casa o al cinema encara que són pocs els que en recorden el títol. Alguns han vist "Spirit" i els ha agradat molt. Alguns nins s'han disfressat alguna vegada d'indi a l'aniversari d'un company i són molts els que mai no ho han fet perquè fins ara no els ha interessat o perquè ho han fet d'altres coses.



# JORNADA DE LA PAU I DE LA NO-VIOLÈNCIA

“Ajudam a cuidar la naturalesa”

Començarem el curs amb un preciós lema: **"Una terra plena de colors"**. Aquest lema és l'objectiu general que hem anat desenvolupant al llarg del curs. I amb això, va arribar el dia 30 de gener, la diada escolar de la no-violència i de la pau. Havíem de fer alguna cosa que ens recordàs que la pau és un eix fonamental perquè la terra estigui plena de colors i no tacada de negre per les guerres, les destruccions ecològiques, científiques o per qualsevol tipus d'accions violentes.



Posàrem fil a l'agulla i pensàrem que els professors i els alumnes ens havíem de conscienciar de la importància del planeta on vivim. Veiérem que era necessari no agredir o violentar la nostra terra amb les destruccions ecològiques. I vet aquí que ens havíem d'assabentar sobre la importància de l'actitud no-violenta cap al nostre propi planeta que ens sosté i ens alimenta. Recorrent a la imaginació i a la festa era la manera millor per adonar-nos de com voldríem el nostre món. Sí, una terra plena de colors! Doncs agafàrem els colors de l'Arc de Sant Martí, la coloma de la pau i l'arbre com a símbol de vida per endiumenjar la diada escolar de la no-violència i la pau.

Els alumnes prepararen dins les seves respectives aules tot el que necessitàvem per exterioritzar la pau i l'actitud davant la necessitat de viure dins una terra plena de colors, on és possible viure en actitud no-violenta i ecològica, respectant la naturalesa que ens envolta i ens cuida.

Com que de colors es tractava, férem una coloma de la pau de dos colors: per una part era blanca (tots els cursos la tenien així) i per l'atre un color determinat segons el curs, a fi que entre tots els cursos tenguéssim els colors de l'Arc de Sant Martí. A la vegada cada aula tenia un arbre que havien de fer créixer amb símbols de pau. Cada alumne va escriure a l'arbre de la seva classe una paraula o una frase que els identificàs amb els fruits de la pau. La sava que aportaren els alumnes a l'arbre va fer que aquest tragués unes bones fulles i uns bons fruits d'actituds pacífiques, d'amor, de concòrdia, de bones

relaciones, d'amistat... I finalment cada curs tenia una lletra a fer que no sabien per a què serviria, però que en arribar al pati, el dia de la diada escolar ho sabrien (sorpresa!). I mentre tant aprenien acompanyats de les professores de música unes belles cançons que convidaven a viure un clima de pau i harmonia. Tota una tasca que ajudava, no sols a saber què era la pau i la no-violència, sinó a VIURE I A ASSABORIR interiorment l'experiència de viure dins la pau.

A la fi va arribar el gran dia! Ja estàvem plens d'impaciència i de ganes de veure el que passaria, què seria. Ja vos podeu imaginar com estaven els al·lots i al·lotes!

Ja som al pati tot l'alumant i professorat de l'escola. Comença la FESTA! Per cursos desfilen dos alumnes de cada classe. Un du la lletra que havien elaborat i l'altre du el mural de l'arbre que havien fet entre tots. Col·loquen cada lletra a un mural, de tal manera que no es veia què deia al principi, però quan tengueren totes les lletres posades poguérem veure què ens volien dir aquells nins i nines, al·lots i al·lotes: **AJUDAM A CUIDAR LA NATURALES**. En efecte, amb les seves actituds, les seves il·lusions i les seves ganes, ells volen una terra ecològica digne d'esser habitada i estimada. Mentrestant també anaven col·locant els arbres a un altre mural i esdevingué un jardí ple de tot tipus d'arbres que ens convidaven a la pau, a la germanor i a gaudir d'una natura neta.

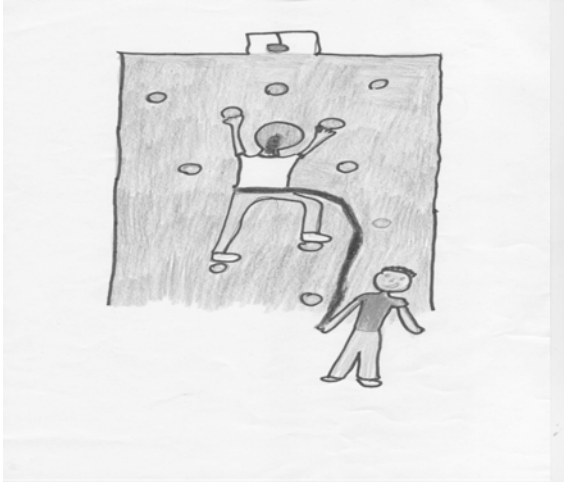


Finalment amb els cants que havien après sobre la pau feren amb els coloms de colors un gran Arc de Sant Martí. Tot el pati s'omplí de colors i de veus blanques que ens feien gaudir de la frescura de la pau. Havíem aconseguit una vegada més que la terra fos plena de colors, on tots hi cabem, ningú no sobra i tots som necessaris; però això sí, sempre en pau. Per aquest motiu, acabàrem cantant mentre es veia l'altre part del colom: el color blanc de la pau. Tota una jornada que ens convidava a deixar el món una mica millor de com l'hem trobat.

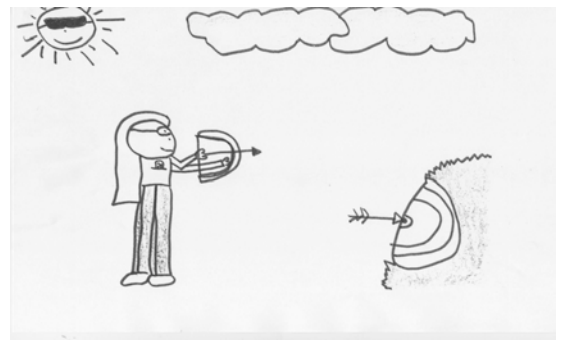
# "MENS SANA IN CORPORE SANO"

Els alumnes de 3r i 4t tenim clar que és important aprendre fora de les classes per això feim les sortides culturals... i naturals! Perquè ja sabeu que hem d'ampliar la cultura però no només amb el cap, també hem de cuidar el cos i fer exercici i sobre tot aprendre a ser millors persones i fer amics. Per això vos contam les excursions i sortides d'aquest curs que han estat completes perquè hem treballat l'exercici físic, el contacte amb la natura, l'aprenentatge cultural i hem viscut unes convivències per aprendre a ser millors amics. Ja sabeu, "Mens sana in corpore sano!"

La primera excursió, a l'octubre, va ser a Binicanella.



Allà vàrem fer activitats molt xules com escalar una muntanya petita, vàrem jugar a tir amb arc, ens vam tirar per la tirolina, vam fer tot un circuit de jocs i fins i tot vàrem pelar ametlles. Ens vam cansar un poquet però va ser una aventura genial!



El 21 de novembre vàrem anar a Valldemossa, al bosc.



Hi havia molts d'arbres. Arribàrem al lloc on anàvem, a la Font des Pouet, i va ser cansat però ens ho vàrem passar molt bé.

Al desembre visitàrem un parell de Betlems de Palma que estaven molt ben fets.

Dia 30 de gener els de 3r anàrem a l'Ajuntament, a la plaça de Cort. Allà vàrem veure gegants i també, amagades sota l'escala principal, una tortuga i una granota



de pedra que eren les firmes dels qui l'havien construït. A la porta també hi havia un dragó i un caragol, també la "firma" dels qui van fer la façana. Visitarem les sales de dalt i ens explicaren com funcionava.



Els de 4t anàrem al Parlament,



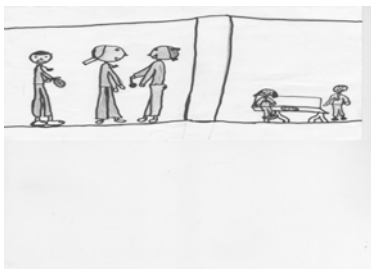
ens van explicar també molt bé el seu funcionament i ens van encantar les diferents sales on els polítics fan les seves reunions.

Abans de Pasqua, dia Coves de Campanet i interessant. Ens varen estalactites i les aigua que queia de la muntanya que és això no es podien vam trobar gran i preciós.



31 de març, anàrem a les ho vàrem trobar molt explicar com es formen les estalagmites. Hi havia envoltant l'estalactita des allò que les fa créixer, per tocar les gotes d'aigua. Ho

I també hem anat de Convivències al col·legi Sant Pere. Allà ens van rebre molt bé i vàrem fer molts d'amics, vàrem fer jocs i ens va agradar molt. També jugàrem un partit de futbol i ens ho vàrem passar d'allò més bé.



Ara cap a final de curs tenim previst fer una acampada a la Comuna de Lloret que ens fa molta il·lusió. I també hem d'anar a la platja!

En resum, trobam que en qüestió de sortides i excursions, ha estat un curs molt profitós!

## TERCER CICLE VISITAM PETRA

Divendres dia 7 de novembre, els alumnes de 5è i 6è de primària realitzarem una visita cultural al municipi de Petra, acompanyats pels tutors i dues professores més.

D'anada cap al poble i a mitjan camí, ens aturarem a la fàbrica de vidre can Guardiola. Fou una visita molt curteta però ens va agradar molt veure com feien les figures amb el vidre, pareix impossible que siguin capaços de fer aquestes figures a partir de l'elaboració de l'arena.

Allà mateix berenarem i tot d'una partírem cap a Petra , poble situat al Pla de Mallorca.

La primera visita que realitzarem en arribar a Petra fou el convent de Sant Bernadí i aquí, un franciscà ens explicà algunes coses prou interessants d'aquest edifici entre elles, les capelles que duen el nom de Missions que llavors el Pare Serra, fundà a Amèrica, tota aquesta informació ens la va contar amb molta il·lusió.

En sortir del Convent ens dirigírem cap al Museu del P. Serra; allà ens hi esperaven uns membres representatius de l'Associació del Pare Serra . Escoltarem i observarem amb interès les explicacions i mostres de les maquetes de les Missions que el P. Serra fundà a Amèrica .

A la sortida del Museu, ben devora, visitarem la Casa Natal del Pare Serra . És una casa molt bonica i està molt ben conservada, ens podem fer una idea de com eren la majoria de les cases mallorquines , ara ja fa més de 300 anys.

Arriba l'hora de dinar i amb l'autocar pujarem al Puig de Bonany. A aquesta ermita hi dinarem, jugarem una estona , comprarem algun record i ens ho passarem d'allò més bé , donant ja per finalitzada l'excursió.





# FEIM TEATRE A L'ESCOLA



## ELS PASTORETS DEL FERRER MAGÍ

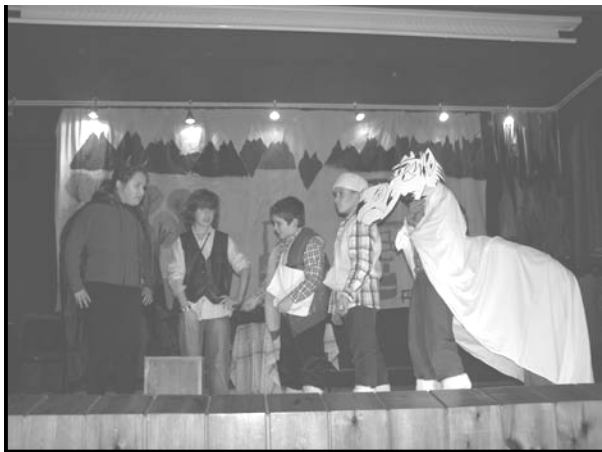
El desembre, els nins d' **AECOM** de tercer cicle per celebrar la festa de Nadal vàrem representar els *Pastorets*... una obra divertida, imaginativa i que, en definitiva, es convertí en un gran espectacle.



Roc, Mistell i Benet el Nadal volen celebrar, però el poderós Lluçifer tot ho vol desbaratar



L'Infern, més encès que mai, no ho pot tolerar i tots els dimonis tot d'una es posen a treballar



El maleït dimoni a ca'l ferrer s'hi va presentar, no anava sol, un cavall blanc el va acompanyar



El poderós Àngel Gabriel al diable fa tremolar i tot el poble, l'obra de Nadal pot representar

## CONTINUAM....

No ens aturam, perquè ja estam engrescats en una altra obra...

Els decoradors i actors hem posat, un altre cop, *fil a l'agulla*... I esperam que us agradi tant com l'altra...



# UN INTERESSANT COP D'ULL...

## AL MÓN DE LA INFORMACIÓ

Els alumnes de cinquè, interessats pels mitjans de comunicació, visitarem les instal·lacions del GRUP SERRA.



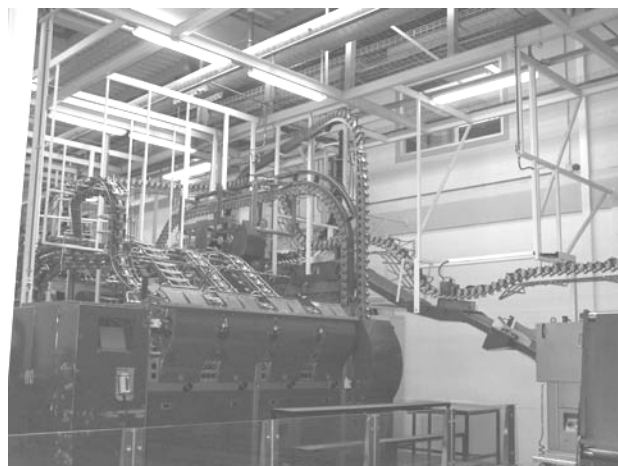
### AL DIARI

A la sala del museu de la planta impressora de Son Valentí, assistirem a una sessió de vídeo sobre els mitjans i rebérem una xerrada sobre tot allò que envolta el món de les notícies.

Vàrem recórrer els tallers de preimpressió, les rotatives de gran precisió, la sala de carregadors de les gegants bobines de paper i la zona de tancament, on surten els diaris fets.



Les enormes bobines contenen 15 quilòmetres de paper.



Una de les rotatives pot imprimir 35.000 exemplars per hora.



### A LA RÀDIO

Més tard, partírem a Son Castelló, on visitarem els estudis d' **Ultima Hora Punto Ràdio**. És una emissora veterana que ofereix una programació variada amb continguts locals i amb una programació de més de sis hores diàries, i on alguns dels nostres alumnes hi col·laboren amb els debats dels dimecres.

# VIATGE D'ESTUDIS A VALÈNCIA-6è

## EL NOSTRE VIATGE A VALÈNCIA

De viatge d'estudis vàrem partir  
i durant tres dies vàrem gaudir.

La ciutat de les Ciències visitàrem  
de l'Oceanogràfic gaudírem,  
a l'Hemisfèric ens divertírem  
i molt bé ens ho passàrem.



Per l'Albufera navegàrem  
i alguns ens marejàrem.

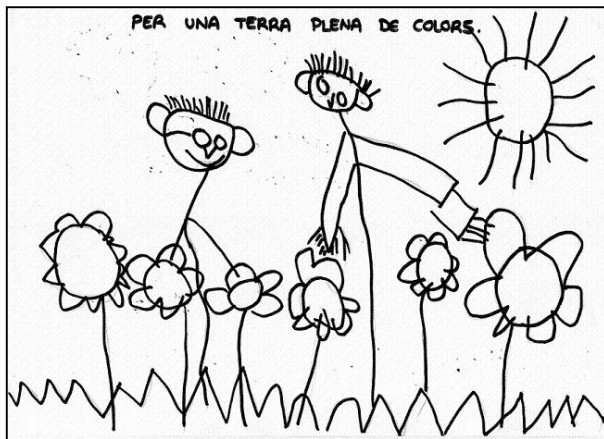
A l'horabaixa al museu anàrem  
i molts de ninots miràrem.

A Terra Mítica ens traslladàrem  
i a quasi totes les atraccions pujàrem.

Què bé ens ho passàrem,  
en aquest viatge que anàrem!



# CONCURS DE DIBUIX APA- EDUCACIÓ INFANTIL



Lluís Irago Montaña – Ed. Infantil 1r A



Francisca Villalonga Jaume – Ed. Infantil 1r B



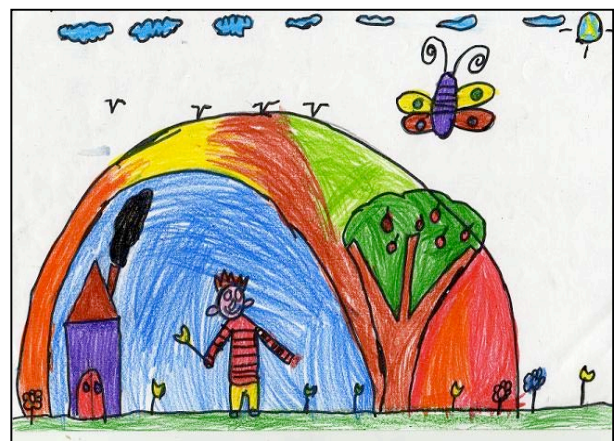
Lara Torrecillas Collado – Ed. Infantil 2n A



Jennifer V. Zamora Osorio – Ed. Infantil 2n B



Mercè Rosselló Seguí – Ed. Infantil 3r A



José Antonio Quesada Bonnín – Ed. Infantil 3r B

# CONCURS DE DIBUIX APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA



Aina Clar Baena – Ed. Primària 1r A



Claudia Cañellas Cabezas – Ed. Primària 1r B



Maria Esteve Chover – Ed. Primària 2n A



Laura Isabel Almeda Havia – Ed. Primària 2n B



Rocio Moreno Bausela – Ed. Primària 3r A



Silvia Vera Koplíkova – Ed. Primària 3r B

## CONCURS DE DIBUIX APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA



Gabriel Izcue Alzanillas – Ed. Primària 4t A



Alicia Escanellas Gracia – Ed. Primària 4t B

## CONCURS D'AUQUES APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA



Petya Ivova Peyzanova – Ed. Primària 5è A



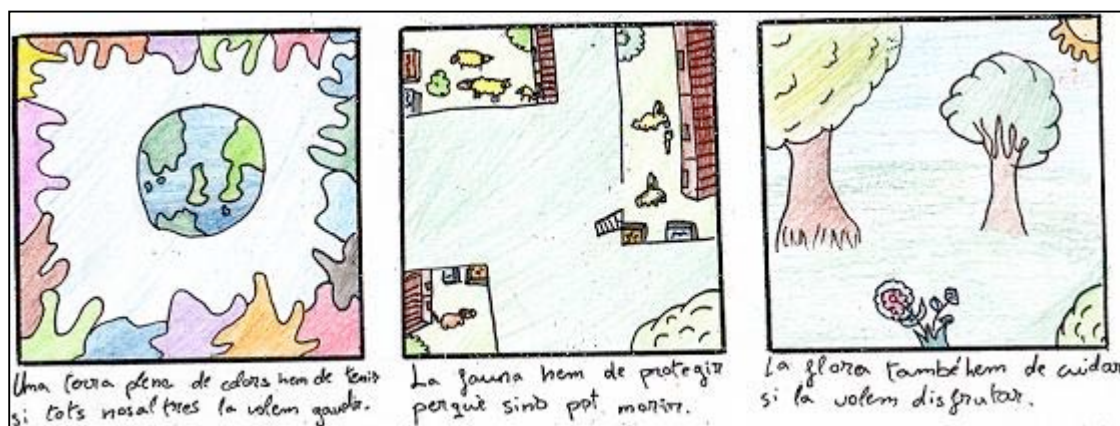
Pedro Muñoz Oliva – Ed. Primària 5è B



# CONCURS D'AUQUES APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA



Mar Jiménez Domínguez – Ed. Primària 6è A



Cristina Galindo Bono – Ed. Primària 6è B

També han obtingut el segon premi d'aquest concurs els següents alumnes:



Laura Marcos Hernández - Ed. Infantil 1r A  
 Laura Valderrama Vélez – Ed. Infantil 1r B  
 Elena Abraham Alomar – Ed. Infantil 2n A  
 Eduardo Llamas Valdés – Ed. Infantil 2n B  
 Marina Gibert Bosch – Ed. Infantil 3r A  
 Marina Mora Duran – Ed. Infantil 3r B  
 Raúl Hernández Homar – Ed. Primària 1r A  
 Alba Del Rio Marín – Ed. Primària 1r B  
 Lúdia Hermida Alemany – Ed. Primària 2n A

Javier Orihuela Martínez - Ed. Primària 2n B  
 Tania Valero Porcel – Ed. Primària 3r A  
 Israel Thomas Muñoz – Ed. Primària 3r B  
 Maria Clar Baena – Ed. Primària 4t A  
 Iván Navarrete Pedraza – Ed. Primària 4t B  
 Ana Vega Marín – Ed. Primària 5è A  
 Mónica Parrilla García - Ed. Primària 5è B  
 Albert Pol Marí – Ed. Primària 6è A  
 Rebeca Mingorance Morilla – Ed. Primària 6è B



## NUEVAS EXPERIENCIAS EN LA ANTÁRTIDA

***Pedro Aguiló Diago (antiguo alumno de nuestro centro), ha tenido la suerte de formar parte de una expedición a la Antártida.***

Nos enteramos a principio de curso que irías participando en un equipo de mantenimiento a la Antártida , por una entrevista en UH.

Enseguida te identificamos y especialmente estaba aclarado cuando exponías que habías estudiado EGB en Sta Magdalena Sofia.

Además "tu cole" seguro que no lo olvidarás nunca porque lo veías desde tu habitación ¿no? ¿qué recuerdos tienes del cole de tu etapa de Infantil?

*Muchos son los recuerdos, por ejemplo, cuando nos sentábamos en clase alrededor de un círculo rojo pintado en el suelo y realizábamos actividades y juegos, también las caminatas andando al polideportivo para pasar la tarde y hacer deporte variado, o las temidas salidas a la pizarra en matemáticas de 6º con el profesor Picó.*

¿algún profesor especial?

*Recuerdo a casi todos, pero el primero y el último marcan mucho. Ramona fue la primera, una persona querida por todos, activa y pendiente siempre de la gente en los estudios y en lo personal. Y el último fue el profesor Jaime, para mí era lo más, con una mirada me lo decía todo, bien fuese para lo bueno o para lo malo. Además de ser un excelente profesor se involucraba mucho con los estudiantes de manera extraescolar en actividades deportivas junto con Bauzá.*

¿recuerdas quién te enseñó a leer?

*Pues tengo dudas si fue Ramona o Francisca.*

Cuando ibas al cole ¿había comedor?

*No, pero entonces yo creo que no hacía falta, la mayoría de madres no trabajaban y no era necesario ese servicio cosa que hoy por hoy es casi imprescindible para todas las familias.*

¿hacíais viajes de estudios?

*Ojalá, en aquellos tiempos lo máximo eran excursiones del día, aunque ya se empezaban a proponer viajes y creo que a los pocos años de salir yo de 8º realizaron uno a Barcelona.*

Aunque sabemos que vives en Zaragoza , ¿tienes contacto con algunos amigos de infancia?

*Por supuesto, no son muchos pero cuando voy a Palma intento quedar con ellos ya que la mayoría tienen familia y sus agendas están mas apretadas no como yo que cuando voy es de vacaciones, ellos son Paco Fernández, Fernando Escudero, Quico Tomás y Ramón García.*

Una vez acabados tus estudios de Primaria (en esos años 8º EGB ) ¿qué estudiaste?

*Estudie F.P. de electrónica en el CIDE aunque no me convenció del todo y luego me pasé a electricidad, que es lo que me gustaba.*

Llegó la hora de cumplir con el Servicio Militar ¿Dónde fue tu destino?

*Llegada la hora del sorteo, Paco Fernández y yo nos planteamos el realizar la mili como voluntarios especiales con un contrato de 3 años y así teníamos un sueldo y al mismo tiempo íbamos a trabajar en lo que habíamos estudiado, por lo que nos fuimos a Madrid a pasar unas pruebas. A Paco no le convenció y solo seguí yo. Estuve 9 meses en Calatayud en un instituto politécnico para después venir destinado al Ramix 91 en Palma.*

¿Influyeron esos años en tu futuro?

*Por supuesto, fueron el comienzo de mi carrera profesional. A pesar de mi inmadurez logré superar uno a uno los retos que se me fueron planteando.*

Y después hacia donde se dirigieron tus aspiraciones ? ¿ Eran esos tus ideales de niño?

*De niño, mi mayor aspiración, siempre fue ser un deportista profesional. Nunca se me pasó por la cabeza el ser militar, es más , no sabía nada de nada sobre el Ejército. Al final decidí continuar con la carrera militar, por lo que me preparé para ingresar en la Academia General Básica de Suboficiales del Ejército de Tierra; pase dos años por la academia y en 1999 me dieron el despacho de Sargento.*

Partes hacia la Antártida...¿con qué fin?

*Dar todo el apoyo posible a los proyectos científicos que allí se desarrollan y llevar el mantenimiento de las instalaciones de la base.*

¿cuánto tiempo has estado allí?

*3 meses*

¿Qué hacías en una jornada normal?

*Lo primero un desayuno fuerte y acto seguido comenzábamos la jornada con las reparaciones o mejora de las instalaciones de la base, también apoyo logístico a los científicos en quad, zodiac, etc. Todo en función de sus necesidades. Al mediodía parábamos para comer y después de un pequeño relax seguíamos por la tarde con las actividades hasta la hora de la cena, después de cenar aprovechabas para descansar un rato hasta la reunión que teníamos con el jefe de la base para tratar los trabajos del día siguiente y a dormir.*

¿ se piensa mucho en lo que has dejado en España?

*Sí, se piensa mucho en la familia.*

¿Dónde vivías? ¿de qué te alimentabas?cuántos estábais allí?

*Vivíamos en unas instalaciones fijas, aunque dado el gran número de científicos que han pasado por allí se tuvieron que remodelar algunas instalaciones para poder dormir todos. La comida era genial teníamos mucha variedad y cantidad.*

*Militares 15, y el número de científicos variaba dependiendo del proyecto que se desarrollaba en ese momento en la base, con una media de 20.*

Supongo que habrás vuelto cargado de : recuerdos , fotografías , pensamientos , sentimientos...

*La verdad, es una experiencia única, por mucho que cuente no se puede comparar con vivirlo "in situ".*

¿has encontrado lo que esperabas ? ¿volverás?

*Si, además tengo que volver la próxima campaña para la apertura y puesta en marcha de la base, por lo que estaré un mes aproximadamente.*

No sé como agradecerte esta entrevista. Da gusto encontrarte de vez en cuando con antiguos alumnos , y después de tantos años , los encontramos por cualquier lado. Nos encantaría , que nos hicieras una visita .Ya que sabemos que el mes próximo te acercarás a Palma , y si puedes comparte con nosotros fotografías y experiencias.

Esperamos verte pronto por el cole. Aún quedamos varios profes de tus tiempos.  
Gracias por tu amabilidad  
Un abrazo muy fuerte de tu profe.

M<sup>a</sup> Eugenia Díaz-Munío

# ANANTAPUR

## L'EMOCIÓ DELS SENTITS.



El dia 18 d'octubre, un grup de professors i alumnes vàrem assistir a una diada que l'ONCE va organitzar a la plaça d'Espanya per donar a conèixer com es col·labora a Anantapur amb els nins discapacitats .

Ben prest muntàrem la parada amb activitats que vàrem preparar a l'escola; dos mapes grossos, un de les Illes Balears i un altre de l'Índia amb diferents textures: paper, cartró, teles, plàstics, etc., rangolis i les fotos dels apadrinats.

Va ser una experiència que no es pot descriure amb paraules, crec que els sentiments xerraven per ells mateixos, especialment quan un invident amb els meus ulls i les seves mans, gràcies a les textures dels mapes, va poder situar l'illa de Mallorca en la Mediterrània i Anantapur a l'Índia. Demanava com estava fet i si realment aquesta era la forma de l'illa, a més a més el seu semblant d'alegria ho deia tot. A mi, amb un sentiment molt singular de gratuïtat i solidaritat, solament em resta dir GRÀCIES.

També els més petits es varen divertir molt acolorint "rangolis", dibuixos típics d'aquest país.

Finalment, tots gaudírem de veure les fotos i una breu ressenya dels nins apadrinats que tenim a la nostra escola.



# CURSOS DE LLENGUA CATALANA PER A PARES I MARES

La Direcció del col·legi Santa Magdalena Sofia, decidí impartir els cursos de llengua catalana organitzats pel COFUG, per a pares i mares dels alumnes de l'escola.

Pensam que és una necessitat real, ja que un tant per cent de matriculacions de nous alumnes, prové de famílies vingudes d'arreu del món, i davant aquesta situació havíem de cercar mitjans per integrar aquestes persones i fer-los que es sentissin un poc més mallorquins cada dia.

Una vegada que se'ns presentà la preinscripció, l'oferírem a les famílies i s'hi matricularen 13 alumnes, els quals assistiren amb regularitat.

Se'ns oferí un material molt adequat, que va ser ampliat amb més profunditat amb les festes més significatives del nostre calendari com Sant Antoni o la gastronomia i geografia de Mallorca.

Cal destacar també que un grup alumnes està molt interessat en els exàmens oficials de llengua catalana del mes de juny del nivell A,

En general els alumnes han estat contents amb els seus avanços, se'ls ha fet curt i que estat una primera passa important amb l'aprenentatge de la llengua catalana.

# ENGLISH IN THE ISLANDS

## A GLOBAL VISION

English is a global language, it is the most important language in the world, it is the language of the great events, the language of business, it is used as a mean of communication between countries in important political meetings

English also has its importance in our islands. A lot of English writings have been composed, specially when the travel literature was important in Europe (17th,18th,19th century) We have some examples in the romantic tradition of the 19th century, at that time there was an increment in the number of British people visiting our islands, this is reflected in some writers like Sir John Carr, a romantic traveller fascinated by the beauty of the islands.

Our history shows the importance of the British in the islands, the Utrecht Treaty represented the first English domination over Menorca (there were three during 70 years), Menorca was called the Bloody Island because it was used in part like a hospital for the injured British soldiers of the battles.

Linguistic English influence is evident in Menorca today, we have some "lending words" like xumeca o xumèquer that comes from the English shoemaker or "tornescru" that comes from "screwdriver".

Today we have authentic real British colonies in the island, here in Palma everybody knows the beaches of Palmanova and Magaluf where a lot of pubs, public services, restaurants etc use the English as the first language and where in order to work is absolutely necessary to know the English language, English for working purposes is very important in the islands if you want to work in the world of tourism.

British people also count with their own television and their own newspapers and magazines, their own shops, islands are considered for them as the paradise of sun and crazy nights, a wonderful place where spending the holidays.

Luis Galarza Solans.

## L' ANGLÈS A LES ILLES BALEARS

L' anglès és un llenguatge global, és l'idioma més important del món, és la llengua dels grans esdeveniments, dels negocis, es fa servir com a mitjà de comunicació entre països en importants reunions polítiques.

L' anglès també té la seva importància a les nostres illes. Molts d'escrits en anglès han estat compostos especialment quan la literatura de viatges era important a Europa (segles XVII, XVIII, XIX). Tenim alguns exemples en la tradició romàntica del segle XIX, en aquells temps hi va haver un increment del nombre de britànics visitant les balears, això es va reflectir en alguns escriptors com Sir John Carr, un escriptor romàntic fascinat per la bellesa de les illes.



La nostra història mostra la importància del britànic en balears, el tractat d'Utrecht fou la primera dominació anglesa sobre Menorca (va haver 3 durant 70 anys). Menorca fou anomenada "The Bloody Island" perquè va ser usada en part com hospital per als soldats ferits de guerra.

La influència lingüística anglesa es també evident sobre Menorca avui, tenim alguns préstecs lingüístics com "xumeca" o "xumèquer" que tenen origen en l'anglès "shoemaker" o "tornescru" l'origen del qual és "screwdriver".

Avui tenim autèntiques colònies britàniques aquí, tothom coneix les platges de Palmanova i Magaluf on molts de pubs, serveis públics, restaurants etc. utilitzen l'anglès com a primera llengua i on per a fer feina és absolutament imprescindible conèixer l'idioma. L'anglès per a qüestions de treball és molt important si vols fer feina al sector turístic. Els anglesos també compten amb la seva pròpia televisió i els seus diaris i revistes, botigues etc. Les illes són considerades per ells com el paradís del sol i nits de bauxa, un destí meravellós on gaudir de les vacances.

Luís Galarza Soláns professor d'anglès

# MEDIAMBIENT

Com ja sabem, l'escola forma part del programa de mediambient, organitzat pel Govern Balear.

Entre tots intentam fer una escola més sostenible, aplicant la "regla de les erres": reduïm, reutilitzam, reciclam, recuperam, redistribuïm... Ho feim cada vegada millor i sense adonar-nos.

Dia rere dia, som més els que volem reciclar paper, plàstics, piles, oli; reutilitzar objectes i el nostre propi paper; no utilitzar paper d'alumini per als entrepans substituint-lo per carmanyoles; i sobretot estalviar energia i evitar produir el màxim de residus.

El lema triat aquest curs ("el teu paper és important") ens ha permès aprofundir més en tota aquesta temàtica, tant a educació infantil, com a educació primària i educació secundària.

La nostra feina encara que pareixi per molts insignificant no ho és, poc a poc, entre tots ajudam al nostre planeta.

El mes d'octubre, tres alumnes del centre, acompanyats per la directora i la coordinadora de mediambient, varen anar a recollir el diploma d'escola mediambiental del Govern Balear, el qual reconeix la feina que el col·lectiu educatiu ha anat realitzant aquests darrers anys.

Ara el nostre objectiu és lluitar per aconseguir un nou reconeixement: l'otorgament del guardó d'escola mediambiental, el qual podrem penjar a l'entrada del nostre centre, per recordar la feina que hem fet i la que ens resta per conservar el nostre entorn.

## Comissió mediambiental



## Nous espais a l'ESCOLA

Com ja sabeu el curs passat fou una mica complicat per les obres que tinguérem a tot arreu de l'escola.

D'una banda l'edifici nou, per l'altra la reconversió d'aules, el pavelló esportiu al "pati del padre Manolo", la reforma del trespòl del pati d'educació infantil (hi havia unes goteres considerables que solventar) ah! i unes canonades de l'aula de tecnologia que també reclamaren l'atenció dels picapedrers i llanterners.

S'ha de dir que tant els alumnes, com els pares i professors hem aguantat estoicament i fora protestar els inconvenients de les obres: renous, tremolors, pols, entrades i esbarjos multitudinaris...

A partir de l'inici del curs actual hem pogut anar estrenant de forma gradual els diferents espais.

Ara disposam de **sis aules** de nova creació ubicades al nou edifici ocupades per a infants d'educació infantil i primària. Una aula de música, una d'usos múltiples i una de joc simbòlic per EI i EP.

A la part antiga hem pogut habilitar **dues aules** com a **sales de professors** per les diferents etapes a on es pot corregir tranquil·lament i en silenci, dur a terme les reunions d'avaluació i les de coordinació.

També disposam de **dos despatxos** per entrevistes amb pares i **dues aules per classes de suport i/o desdoblaments**.

Així mateix, després de deu anys d'existència dels programes de diversificació curricular a la nostra escola, a on els alumnes i profes... han hagut de rodar per la biblioteca o el laboratori; després de moltes reivindicacions per part dels alumnes i professors i bons propòsits per part de l'equip directiu que volia però no trobava el moment, ni el lloc: **"ja tenim dues aules per a 3r i 4t de PDC"**.

Però continuem amb els avantatges que han suposat les obres, **una sala que anomenam diàfana** que té més de 150 metres quadrats i ens permet, des de fer xocolatades per a Nadal i no passar fred, a exposicions, mercadets de llibres per als més petits, activitats extraescolars o poder sortir si plou, el temps de pati.

**El pavelló** ha estat el que més s'ha fet esperar, per descomptat que és un espai que ens permet millorar les condicions per fer esport i realitzar altres activitats tant de la Parròquia com de l'escola. Malauradament ja l'hem estrenat, hi duguérem a terme la missa

funeral pel nostre estimat Alex, era el millor espai que teníem i així l'oferírem.

Quan llegiu aquest article probablement les persianes estaran col·locades i podrem dir que ja s'han acabat les obres per ara.

Hi ha gent, pares, alumnes... que ens demanen, i el saló d'actes? És veritat que necessita una remodelació, especialment les butaques. Per suposat que no es descarta, però no és prioritària en aquest moment, hi ha unes despeses importants per liquidar i volem poder fer-hi front.

Som conscients que aquests canvis estructurals i arquitectònics es duen a terme gràcies a la vostra aportació econòmica. Quan abonau la quota mensual de l'**AECOM** (Bisbat de Mallorca), els vostres doblers, més els guanys per la venda de llibres, van destinats íntegrament a la millora de la nostra, **vostra ESCOLA**.

I per acabar diem, com és costum a les Illes:

“Que ho puguem gaudir amb salut...Amén”

# NOVA PLATAFORMA DIGITAL

L'escola gaudeix aquest any d'una nova web i de la plataforma "Via Educativa"

El nostre col·legi sempre ha tingut present la necessitat de millorar a tots els nivells. Entre aquests elements de millora cal considerar, sens dubte, el camp de les noves tecnologies. Per això, a partir d'aquest curs hi ha hagut dos aspectes que han millorat el nostre servei. Estem parlant de la plataforma online de Via Educativa i de la nova pàgina web.

The screenshot shows the website for Col·legi Santa Magdalena Sofia. The header includes the school's logo and name. A navigation menu at the top lists: Secretària virtual, AECOM, Qualitat, ESCOLA ONLINE, Contacte, and A.P.A. The main content area features a sidebar with a 'Menú principal' (Home, General Information, School Organization, Projects, Educational Offer, Complementary Services, Activities, Links) and 'Recursos didàctics' (Wikipedia CAT, Wikipedia ES, Languages, Teacher Spaces, Exam Zone). The central section is titled 'Admissió 2009-2010' and includes a calendar for April 2009 and May 2009. The April calendar shows dates from 1st to 26th, with the 21st and 22nd highlighted in yellow. The May calendar shows dates from 1st to 31st, with the 29th highlighted in green. A search bar and a poll are also visible on the right side of the page.

**Admissió d'alumnes**  
27 d'abril fins 11 maig

ABRIL 2009						
DLL	DM	DMC	DJ	DV	DTE	DGE
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

MAIG 2009						
DLL	DM	DMC	DJ	DV	DTE	DGE
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

A partir d'ara és factible una millor comunicació entre alumnes, pares i professors, sense que sigui tan necessària l'assistència presencial. D'altra banda, la nova pàgina web del col·legi ([www.smsofia.net](http://www.smsofia.net)) creada sobre una nova plataforma permetrà, d'ara endavant, que pugui anar sent actualitzada sense la necessitat que només algú experimentat (webmaster) pugui manipular-la. Aquesta web inclou calendaris, zones de descàrrega, àlbums fotogràfics, etc. Amb el temps pretenem que s'ampliïn el nombre de serveis que la web ofereix, podent-se arribar a fer reserves de llibres, matrícules, etc. És també el nostre desig atendre a les necessitats que els diferents usuaris de la Comunitat Escolar puguin anar manifestant. Confiam que tot això serveixi perquè els nostres nens i els nostres joves rebin dia a dia una millor educació.

## **PROFESSORS NOUINGUTS**

### **FALTA PONER FOTO????**

- 1.- Què noms? Onofre Torres Ramis.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 54 anys.
- 3.- On vares néixer? A Palma.
- 4.- Quan és el teu aniversari? El 6 d'abril de 1955.
- 5.- Quin és el teu signe zodiacal? Àries.
- 6.- Tens germans? Un germà. Es diu Toni.
- 7.- Quines són les teves aficions? Anar d'excursió i llegir.
- 8.- Què fas en el teu temps lliure? Natació.
- 9.- On estudiaves de petit? A l'Escola Pública de Son Serra i a l'Institut Ramon Llull.
- 10.- Per què has decidit treballar en aquest centre? Perquè acceptaren la meva sol·licitud.
- 11.- T'agrada la teva feina? Sí, molt. Per què? Perquè em sent molt bé amb els alumnes i professors. Em trobo molt a gust en aquest col·legi; hi ha molt de companyerisme i molt bon ambient.
- 12.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí.
- 13.- Quina carrera vares estudiar? Magisteri de primària.
- 14.- T'agradaria estudiar una altra carrera? No. Per què? Perquè tenc altres coses a fer.
- 15.- Quina és la teva classe preferida? 2n B.
- 16.- Ets casat o tens al·lota? No.
- 17.- Amb quin professor et dus millor? Amb en Vicenç. I professora? Amb na Xisca.
- 18.- Has fet feina a altres llocs? Sí: a Santanyí, Montuïri, Sant Joan, Sant Josep Obrer. També vaig fer feina de jove a una empresa de repartidor de pintura i a una tenda de roba... i també a una de fotografia.

- 1.- Com et dius? Celia Romero Rodríguez.
- 2.- Quants d'anys tens? Tenc 23 anys.
- 3.- Tens al·lot? Sí.
- 4.- Per què vares venir a fer feina en aquesta escola? Vaig acabar la carrera, em cridaren i vaig venir encantada.
- 5.- Fas feina a altres centres? No.
- 6.- T'agrada aquest col·legi? M'agrada molt perquè és molt familiar i tots els profes es duen molt bé i ets sents molt còmoda.
- 7.- D'on ets? De Lluçmajor.
- 8.- Tens germans? Tenc una germana de 16 anys.
- 9.- T'agrada la teva feina? Sí, molt. Per què? Em crida molt l'atenció la llengua anglesa i duc bastant de temps fent classes extraesolars a nins.
- 10.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? En general sí.
- 11.- On vares estudiar la teva carrera? A la UIB.
- 12.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí, filologia anglesa. Per què? Per seguir estudiant l'anglès.
- 13.- Quina és la teva classe preferida? Els de tres anys. Aprenen molt aviat i són molt participatius.

- 1.- Com et dius? Esperanza García Córdoba.
- 2.- Quants d' anys tens? Tenc 30 anys.
- 3.- Ets casada? No. Estic compromesa. Qualque dia em casaré.
- 4.- Per què vares venir a fer feina en aquesta escola? M'oferiren el càrrec.
- 5.- Fas feina a altres centres? No.
- 6.- T'agrada aquest col·legi? Sí. Hi ha molt bon ambient entre els professors.
- 7.- Com vares entrar aquí? Em cridà la directora perquè necessitaven una professora d'educació especial.
- 8.- D' on ets? De Palma.
- 9.- Tens germans? Una germana i un germà.
- 10.- Ets tenyida? No.
- 11.- T'agrada la teva feina? Sí.
- 12.- On vius? Visc tota sola per la policia municipal.
- 13.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí.
- 14.- Quina carrera vares estudiar? Magisteri d'educació especial.
- 15.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. Per què? Per continuar adquirint informació i coneixements.
- 16.- Signe zodiacal? Sagitari.
- 17.- Aficions? Dansa i música.
- 18.- Quin animal t'agrada més? Tots. Cap en especial, però tenc una moixeta a casa. I color? El verd i el taronja.
- 19.- Quin company et cau millor? N'Àlex.
- 20.- Volies ser professora des de petita? No. Volia ser periodista.

- 1.- Què noms? Luís Galarza Soláns.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 33 anys.
- 3.- On vares néixer? A Saragossa.
- 4.- Quan és el teu aniversari? Dia 6 de juliol de 1975.
- 5.- Quin és el teu signe zodiacal? Cranc.
- 6.- Tens germans? Sí. Una germana i un germà.
- 7.- Quines són les teves aficions? Jugar a bàsquet, anar a sopar i al cinema...
- 8.- Què fas en el teu temps lliure? Anar al gimnàs i, a vegades, sortir de marxa.
- 9.- Tens al·lota? No.
- 10.- On estudiaves de petit? A l'Institut Félix de Azara (a Saragossa).
- 12.- Per què has decidit treballar en aquest centre? Perquè m'ho va dir una amiga.
- 13.- T'agrada la teva feina? Sí. Per què? M'agrada la docència i estar amb joves.
- 14.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? En general em cauen bé tots, i amb els que tenc més relació són en Jesús, en Juanma, na Teresa, na Maria José, en Vicenç i na Teresa Sureda.
- 15.- On vares estudiar la teva carrera? Vaig estudiar filologia anglesa a Saragossa.
- 16.- Quina és la teva classe preferida? 5è A de primària.

# GESTIÓ EN QUALITAT

El passat 26 de febrer l'Equip Directiu de l'escola, va recollir el diploma de reconeixement a la gestió excel·lent que concedeix la conselleria de Comerç, Indústria i Energia (a través de l'IDI) 2008-2009.

El reconeixement d'empresa excel·lent forma part del programa Balears Excel·lent que convoca el Govern de les Illes Balears i que avalua les entitats tan públiques com privades a través de model d'avaluació EFQM. Aquest model d'avaluació està basat en distints criteris com són: lideratge, política i estratègia, personal del centre, aliances i recursos amb altres institucions, processos, resultats....



Per això consideram que aquest guardó és molt important i és un més dins la nostra trajectòria de gestió en qualitat que començarem l'any 2003, la qual cosa ens satisfà i demostra un camí de feina ben feta que se'ns reconeix des de dins i fora de les institucions educatives.





## ALUMNES NOUINGUTS

### FALTA PONER FOTO ???

- 1.- Com t'anomenes? Elena Garau Covas (1r ESO A)
- 2.- Quina edat tens? Tenc 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Verge del Carme.
- 4.- T'agrada el centre? Sí. Per què? Perquè la gent m'ha acollit molt bé.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Les amigues.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Castellà. Per què? Perquè m'agrada com explica.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest. Aquí tenc més amigues.
- 8.- Quines són les teves aficions? L'ordinador.
- 9.- Quins són les teves millors amigues del col·legi? Totes.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè va voler la meva mare.

- 1.- Com t'anomenes? Sara Barbado Gómez (4t ESO A)
- 2.- Quina edat tens? Tenc 17 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Al Col·legi Sagrat Cor.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè he conegut gent increïble i, a pesar dels mals rotllos, és com una família.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els professors.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Castellà. Per què? Perquè n'Óscar és qui més em motiva.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Per algunes coses aquest i per unes altres l'anterior.
- 8.- Quines són les teves aficions? Cantar i ballar.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? De l'escola en Rubén i en Juan Carlos.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Per problemes personals.
- 11.- T'agrada qualcú del centre? Sí. Qui? Secret.

- 1.- Com t'anomenes? Cristina de los Santos Sousa (1r ESO B)
- 2.- Quina edat tens? Tenc 12 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Son Pizà.
- 4.- Has repetit qualche curs? No.
- 5.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè és molt divertit i conec molta gent que em cau molt bé.
- 6.- Què és el que més t'agrada del centre? Els amics.
- 7.- Quines són les teves assignatures preferides? Música i Taller de matemàtiques Per què? Perquè són classes dinàmiques i en Joan Picó sempre renya les nines més xules.
- 8.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest, perquè he conegut més gent.
- 9.- Quines són les teves aficions? Estar amb les amigues.
- 10.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Sofia, n'Ainhoa, na Maria, na Marta i na Laura.

- 11.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè a l'altre no hi ha secundària.
- 12.- Quin professor t'agrada més? Na Margalida Obrador, perquè sempre castiga i ens posa moltes activitats d'audicions.
- 13.- Tens germans? Sí. Una germana i un germanastre.
- 14.- Vénen a aquesta escola? No.
- 15.- Quin dia és el teu aniversari? 28 d'agost.
- 16.- Signe zodiacal? Verge.
- 17.- On vius? A la plaça Serralta.
- 18.- Com véns a l'escola? En cotxe.

- 1.- Com t'anomenes? Damià Morey March (4t ESO A)
- 2.- Quina edat tens? Tenc 18 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Santa Margalida.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Hi ha molt bon ambient.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els companys i els professors.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Matemàtiques.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest. Pels amics.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a tennis i practicar piragüisme.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? N'Alejandro Palmer, n'Eduardo Fernández i en Sebastià Vila.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè vaig canviar de casa.
- 11.- Tens al·lota? No.
- 12.- Quin dia és el teu aniversari? El 13 de novembre.
- 13.- On vius? A Son Serra de Marina (per Ca'n Picafort).

- 1.- Com t'anomenes? Gabriela Baly Rodríguez (1r ESO B)
- 2.- Quina edat tens? Tenc 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A València (Maria i Bars).
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè és guay.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Les amigues.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Castellà. Per què? Perquè em cau bé n'Óscar.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? L'altre. Duia més temps i tenia més amigues.
- 8.- Quines són les teves aficions? Fer skate i escoltar música.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Marina, na Irene i na Ruth.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè va voler la meva mare.
- 11.- Quins professors t'agraden més? En Jesús i n'Óscar.
- 12.- Tens germans? Una germana petita i un germà gran.
- 13.- Els teus pares estudiaren en aquest centre? No.
- 14.- Quin dia és el teu aniversari? Sóc escorpí perquè vaig néixer el 23 d'octubre.
- 15.- Has repetit qualque curs? 1r d'ESO.

- 1.- Com t'anomenes? Leila Cabello Franchi (2n ESO B)
- 2.- Quina edat tens? Tenc 13 anys.

- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Al C.P. Alcúdia.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? És millor que l'altre.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els professors.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Cap.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Llegir, veure pel·lícules...
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Yosselyn, na Irene, na Delia, na Cati i n'Amor.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Per motius personals.
- 11.- Tens germans? Tenc un germà.
- 12.- Quina música t'agrada escoltar? El pop.
- 13.- Practiques qualche esport? No.

## CAMBRIDGE UNIVERSITY KET (KEY ENGLISH TEST)

Un any més, us presentem aquesta prova externa que acredita el nostre nivell d'Anglès.

Aquest examen correspon al nivell A2 del Marc Europeu Comú de Referència (MECR) per Llengües.

És una qualificació que reconeix l'habilitat per comunicar-se amb un llenguatge quotidià de forma oral i escrita, a més de ser un tipus de prova ben diferent al que estem acostumats.

Aquest és un títol reconegut arreu del món. Moltes empreses, universitats i departaments governamentals el reconeixen com a certificat de coneixements d'Anglès, ja que és donat per un dels tribunals examinadors més coneguts i prestigiosos.



L'examen està estructurat en tres parts que avaluen les diferents destreses en l'idioma: Reading and Writing (avalua la comprensió lectora i l'habilitat per escriure i completar petits texts), Listening (avalua la comprensió del material enregistrat) i Speaking (avalua la capacitat per entendre i fer-se entendre en situacions quotidianes).

Per tal de preparar aquesta prova tenim a 4t. ESO la possibilitat d'un desdoblament a la classe d'Anglès. El criteri que s'utilitza per fer els grups és un criteri objectiu: una prova escrita i oral similar a l'examen KET.

Fins ara, els resultats han estat molt positius. En la convocatòria de juny de 2008 hem tingut un 90% d'aprovat i d'aquests, un 60% ho varen fer amb menció.

Esperem continuar amb aquests bons resultats.

# XOCOLATADA I TORRADA PER A EXALUMNES

És el primer any que feim una xocolatada a l'escola. No estàvem segurs del resultat, tot va ser molt ràpid i estàvem molt nerviosos, però a la fi va ser un èxit.

Ens vàrem reunir els tres grups de 4t d'ESO i treballàrem com un vertader equip.

Al principi no hi havia expectatives, però va ser una gran nit.

Va servir per trobar-nos tots, alumnes, exalumnes, pares, professors...



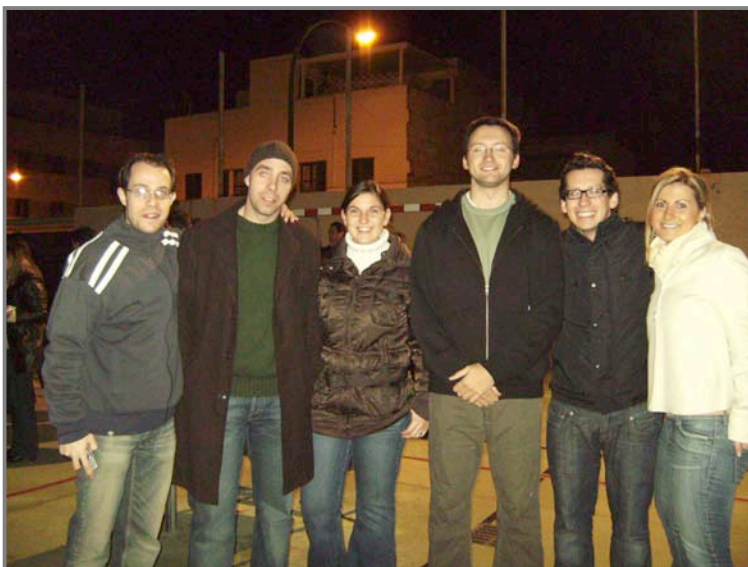
Alumnes de 4t d'ESO



Una altra novetat que hem inclòs enguany és la torrada per Sant Sebastià; una reunió únicament d'exalumnes i professors.

Va ser molt emocionant ja que es va reunir gent de totes les edats.

Per ser el primer any la convocatòria fou molt ben acollida. Esperam que el proper any es torni a celebrar per poder assistir-hi com a antics alumnes





# CONVIVENCIAS EN SECUNDARIA

## UN ESPACIO PARA LA REFLEXIÓN

Como todos los años los alumnos de Secundaria han participado, a nivel de cada uno de los cursos, en la experiencia de un día de convivencias. El objetivo de las mismas sigue siendo el ofrecer un espacio diferente de relación más allá del breve tiempo que tenemos para la convivencia entre cambio y cambio de clase. Un contexto en el que los alumnos tienen la oportunidad de conocer mejor a sus compañeros, a sus profesores, y desde luego, a sí mismos.

También es un momento en los que aquellos que estén interesados puedan explorar en el sentido de la espiritualidad. Nuestros alumnos son educados teniendo en cuenta que tal espiritualidad puede ser en muchos momentos un ingrediente que nos ayude a completarnos como personas, a responder a preguntas más allá de lo material. No se trata de llevar a cabo ninguna convicción de tal aspecto, sino más bien de una invitación a la experimentación, a la escucha interna, al silencio, a la reflexión, a la trascendentalización.

A lo largo de este curso son varias las ocasiones en la que nuestros jóvenes nos sorprenden con su espontaneidad, con su naturalidad con la profundidad de sus acciones. La última de estas ocasiones se refiere al gran ejemplo que nos dieron ante la marcha de nuestro querido Alex, cuando de manera improvisada llenaron de homenajes, flores y velas la portería.

De nuevo surgen los cuestionamientos, cuando con estos ejemplos nos hacen pensar si acaso, cuando juzgamos a los jóvenes como insensibles, no sea tanto por lo que ellos dicen, sino por lo que nosotros, los adultos, no alcanzamos a escuchar lo que ellos nos dicen.

Es curioso observar cada año como cuando a los alumnos se les ofrece la posibilidad de un momento de silencio o de oración en las convivencias acabamos, los profesores, teniendo que pedir que abandonen el espacio de oración pues permanecen mucho espacio de tiempo y hay que ir a comer.

Desde esta reflexión no hay que olvidar que la confianza y el acercamiento, además de la firmeza y la disciplina, deben ser elementos a tener en cuenta al educar a nuestros jóvenes, que al fin y al cabo es a quien les relegaremos nuestro mundo, un mundo lleno de defectos y virtudes, pero un mundo que ilusione.

# FOTO JOVE '09

## 14a Marató fotogràfica de Palma. 2009

Alumnos de 3º y 4º de ESO de la asignatura de Plástica se presentaron este año al concurso fotogràfico organizado por el ayuntamiento de Palma y otras entidades privadas. De las diferentes categorías premiadas Jose Luis Gómez, alumno de 4º de ESO, recibió el primer premio en su categoría (16-18 años) y Dani González quedó finalista, también de su categoría (14-16 años).

La entrega de premios y exposición de las múltiples fotografías se realizó en el Casal Solleric donde la alcaldesa de Palma repartió los premios.

Todos los alumnos participaron con mucho ánimo e ilusión, haciendo grandes fotografías relacionadas con el tema del color.



# VIAJE DE ESTUDIOS 4ºESO

## LONDRES

Después de tanto tiempo preparándolo, por fin llegó el día. El 16 de febrero, los alumnos de 4º de ESO nos fuimos de viaje de estudios a Londres. El vuelo duró dos horas, pero la espera valió la pena. Al llegar nos fuimos al hotel, dejamos las cosas y nos marchamos a visitar la ciudad. Cada día había algo nuevo por visitar: London Eye, Big Ben, Trafalgar Square, Madame Tussaud, Covent Garden, Chinatown, Buckingham Palace, el Museo Británico, Museo de Historia Natural...

Una de las cosas que más nos impactó fue el London Eye por la noche, porque desde allí pudimos ver la ciudad totalmente iluminada. A continuación, dimos un paseo y nos fuimos a cenar. En uno de esos paseos nos encontramos con Luca, un cantante que nos emocionó a todos.

También visitamos la Torre de Londres, donde nos explicaron que estuvo prisionero el ayudante de Hitler (Hess). Además nos comentaron algunas leyendas que hay sobre dicha Torre, por ejemplo, que si los cuervos se escapasen de la torre, la ciudad y todo el país se desmoronaría, por eso los cuervos tienen las alas cortadas.



De vuelta al West End, pasamos por la zona del Temple y vimos el Temple Bar, que marca el límite entre la ciudad de Westminster y la ciudad de Londres (the City). Observamos un dragón situado sobre una columna, que es el símbolo de la ciudad. Nos explicaron que es en este punto donde la reina al visitar la "City" tiene que pedir permiso al Lord Mayor para que le entregue las llaves.

Las visitas a los museos nos sorprendieron muy gratamente. Visitamos tres, todos ellos de temática muy diferente.

En el museo Británico vimos momias, esculturas griegas y asirias, la piedra Rosetta... En el museo de Historia Natural nos quedamos todos admirados por la zona de los enormes dinosaurios, y finalmente en el Madame Tussaud, nos reímos y nos divertimos muchísimo haciéndonos fotos con todos los famosos esculpidos en cera. También liberamos mucha adrenalina en la zona del terror.



Aunque tuvimos la agenda muy apretada nos dejaron un hueco para el momento esperado: “las compras”. Al salir del metro nos encontramos en Oxford Street. La impresión fue muy grande. Había muchísimas tiendas, todas ellas muy iluminadas y gente por todos lados. Cargamos con infinidad de recuerdos para nuestros familiares, amigos y para nosotros mismos. El tiempo se nos pasó volando y cuando nos quisimos dar cuenta ya estábamos en casa. Lo pasamos tan bien y a la vez aprendimos tantas lecciones, que nunca lo podremos olvidar.



## **FIRA DE LA CIÈNCIA**

Un año más el proyecto presentado por el profesorado de los departamentos de ciencias Joan Ribot, Angustias Ortega, Irene Mora y Juan Manuel Reverte fue seleccionado para representarse en la fira de la ciencia. En principio esto no parece ser ninguna novedad, pero si tenemos en cuenta que este año solo se representaba en la isla de Menorca y solo fueron seleccionados diez centros de toda Mallorca, demuestra la alta calidad didáctica y experimental de los experimentos de nuestro centro.

Dado que se exponía en Menorca se seleccionaron diez alumnos de entre todos los que se ofrecieron voluntarios para participar, atendiendo a criterios de expediente académico, asignaturas científicas y representación de todas las clases de cuarto de ESO.

Exceptuando una ida un poco movida en el barco, la experiencia fue muy positiva tanto por parte del profesorado como por parte del alumnado. Éstos supieron en todo momento explicar correctamente todos los experimentos, conocían todas las bases científicas y supieron tratar a todos los visitantes con el respeto y la educación que caracterizan nuestro colegio. Alguno de ellos comentó que en el viaje se sintió como si formara parte de “una gran familia”.

En la página web del colegio se puede ver un video resumen de la experiencia de la fira de la ciencia 2009 así como algunas fotos de los alumnos mostrando los experimentos al alumnado de secundaria del colegio.

Juan Manuel Reverte

# VIATGE D'ESTUDIS 2n D'ESO

Durant els dies 24, 25, 26 i 27 del mes de març els alumnes de 2n d'ESO vàrem fer el viatge d'estudis a Madrid, Toledo i Segòvia. Va ser una gran experiència i ens va agradar molt. A continuació us fem cinc cèntims de com va anar.

## Dimarts 24 de març

Érem a l'aeroport de Palma a les 8:40 i encara que, suposadament havíem de partir a les 10:25, en realitat vàrem partir una hora més tard.

Arribàrem a l'aeroport de Madrid, (Barajas) a les 12:45h i després d'agafar les maletes vàrem partir cap a un restaurant de Madrid, "El Museo del Jamón". A continuació anàrem a l'hotel "Campanile" que estava molt bé. Més tard anàrem a fer una volta panoràmica dels principals monuments de Madrid ( *la Porta del Sol, el Santiago Bernabeu...* ). Acabàrem en el pulmó de Madrid: el Parc del Retiro. Un dels millors llocs de Madrid on pots gaudir d'aire net i silenci. Després d'aquesta visita tornàrem a l'hotel a sopar i anar a dormir.

## Dimecres 25 de març



Ens aixecàrem a les 7:00h. Baixàrem a esmorzar i anàrem cap l'autocar per partir cap a l'Escorial. Allà vàrem tenir la sort de fer una visita guiada i poder gaudir d'aquest monestir construït per ordre de Felip

II. Després d'aquesta visita pujàrem a l'autocar per anar a dinar a un restaurant de Segòvia. En acabar de dinar vàrem anar a fer una visita guiada per tota Segòvia durant la qual vàrem veure monuments tan coneguts com l'Aqüeducte, l'Alcàsser, etc. Després ens varen donar temps lliure fins l'hora de tornar a l'hotel on sopàrem i preparàrem la vetllada fent un *trivial*.

## Dijous 26 de març

Ens despertàrem a les 6:30 i baixàrem (amb molta son) a esmorzar. Agafàrem l'autocar i anàrem cap al "Museu del Prado". Allà vàrem poder veure els quadres més importants del museu com: *Les Menines*, *El Cavaller amb la mà al pit*, *El Jardí de les Delícies*, etc. Més tard anàrem a dinar a un restaurant de Madrid anomenat "Plato y Placer". Després de dinar anàrem a Cercedilla i gaudírem del parc d'aventures "*Amazonia*": pujàrem per moltíssimes tirolines, amb uns monitors molt divertits. Tornàrem a l'hotel, sopàrem, preparàrem les maletes i anàrem a dormir.

## Divendres 27 de març

El darrer dia a l'hotel ens aixecàrem a les 6:30 amb totes les maletes preparades. Esmorzàrem i pujàrem a l'autocar cap a Toledo. Vàrem fer una petita visita guiada pels llocs més importants de Toledo, fins i tot visitàrem les termes romanes i un pou subterrani acompanyats d'un guia arqueològic de la ciutat. Dinàrem a un restaurant de Toledo i tinguérem uns minuts de temps lliure abans d'anar a l'aeroport.



L'horabaixa, ens vàrem acomiadar del nostre conductor, n'Elías que ens acompanyà fins l'aeroport. Després d'esperar una estona partírem cap a Palma on arribàrem a les 19:30 ,aproximadament: allà ens trobàrem amb els nostres pares.

Va ser un bon viatge. Durant aquests quatre dies vàrem poder conèixer-nos més entre tots, ens ho vàrem passar bé i allò més important: **VÀREM APRENDRE MOLT!**

***Laura Mas, Bea Riera, Miquel Sánchez, Alejandro Triguero (2n ESO B)***

# ACTIVITATS A CULTURA CLÀSSICA

El passat dilluns 6 d'abril els alumnes de Cultura Clàssica anàrem al col·legi La Salle, en el seu auditorium vàrem veure la representació de *Psèudolus*, una comèdia romana de l'autor Plaute.

*Psèudolus* segueix la tradició grega, de fet hi està ambientada, perquè Plaute molts cops agafava obres gregues de segona categoria i les tornava a escriure millorant-les.

En aquest cas, l'argument girava entorn l'enginy del protagonista, l'esclau Psèudolus per veure d'aconseguir els doblers que el seu amo necessita per poder alliberar la seva estimada, una meretriu que està en poder d'un alcavot cruel.

Psèudolus enganya contínuament, a tort i a dret, fins i tot en les situacions en què sembla més difícil que se'n surti... però finalment aconseguix els doblers i allibera l'estimada del seu amo.

El que més ens va sorprendre de l'obra és que no va ser gens avorrida. Abans d'entrar ja hi havia un actor caracteritzat de grec que ens anava fent bromes i demanava als alumnes que havien assistit a la representació anterior, si els havia agradat.

Després, un cop dins la sala d'actes, l'obra estava adaptada als temps moderns però sense deixar de banda l'aspecte grec. Per exemple, a sobre de l'escenari hi havia una bateria i músics amb guitarres i teclats, en canvi el vocabulari que feien servir era el de l'obra original que havíem llegit a classe. Per solucionar les dificultats de comprensió varen idear un sistema ben original, quan apareixia



alguna paraula complicada o que necessitava explicació (per exemple el nom d'un déu o deessa) la bateria feia un redobla ràpid i per la part dreta de l'escenari apareixia un personatge vestit de blanc amb un asterisc sobre el cap, en aquest moment els actors quedaven com glaçats i el personatge de l'asterisc explicava el dubte com si es tractés d'una lectura a l'enciclopèdia. Era graciós i senzill alhora però feia més fàcil la comprensió sense interrompre l'acció de l'obra.

Pel que fa a la resta de la representació, cal dir que estava plena d'acudits i de moments graciosos amb números musicals que cantaven els mateixos actors i actrius...

En definitiva, fou una experiència divertida i sorprenent aquesta del teatre grec, que no ens importaria repetir.

Alumnes de Cultura Clàssica. Tercer d'ESO.

# EXCURSIÓ A CABRERA

El passat 23 d'abril tots els alumnes de 3r ESO visitàrem l'illa de Cabrera.

Arribàrem a la Colònia de Sant Jordi devers les 10:00h i partírem en barca cap al parc nacional.

Dins la barca els monitors ens anàvem explicant tot allò que vèiem al llarg del trajecte i també ens varen informar sobre el que trobaríem a l'illa.

El viatge fou molt divertit, els que ocupaven la proa es dutxaren i els que anaven a la popa s'ho passaren d'allò més bé tirant menjar a les gavines que pareixia que ens perseguïen.

Vàrem entrar una mica dins "la cova Blava"; era impressionant a l'igual que tot el paisatge que anàvem veient. Després férem marxa enrere i continuàrem el nostre preciós passeig per la mar.

En arribar a Cabrera vàrem fer tres grups; cada grup anava amb un professor i amb un monitor i feia una petita excursió amb alguna activitat. Nosaltres els alumnes de 3r C, amb qualque alumne que no era del grup C, férem una ruta arqueològica visitant distints jaciments dels qual ens donaren informació molt interessant; visitàrem una necròpolis bizantina i poguérem aprendre moltíssims aspectes sobre la història d'aquesta fantàstica illa, història que no sempre fou fantàstica.

Acabada la part més didàctica, dinàrem a unes tauletes cobertes i després férem allò que molts demanàrem poder fer, des de que ens comunicaren que fariem aquesta excursió, banyar-nos dins aquelles aigües transparents. L'aigua era gelada i uns quants s'estimaren més prendre únicament el sol.

Devers les 15:00h vàrem pujar a la barca i partírem cap a la Colònia. En el trajecte prenguérem el sol i vàrem tenir l'oportunitat de veure molts dofins.

A les 16:30h agafàrem l'autocar per tornar a Palma.

Ha estat una experiència molt divertida i molt interessant que ens ha ensenyat la importància de protegir el nostre medi, perquè malauradament molts paisatges no han tengut la sort d'aquesta illa i es troben en molt mal estat.

Al dia següent la majoria d'alumnes es va presentar a l'escola amb un color ben vermell. Vàrem poder gaudir d'un dia fantàstic amb un sol esplèndid.

Els alumnes de 3rC.



## FESTA DE LA POESIA *abril 2009*

*"Només, doncs, la paraula  
escrita amb mà tremolosa  
apaivaga el desig  
que rosega les meves  
entranyes.*

*La paraula,  
un pont,  
que travessa desmesures."*

**Remei Margarit . La  
Paraula Escrita.**



Un cop més l'art dels mots  
precisos i la màgia de la  
paraula justa han omplert  
les nostres aules....

Per tercer any consecutiu, els alumnes d'ESO hem pogut participar durant el mes de març als Tallers d'interpretació poètica organitzats al CaixaFòrum de Palma i impartits per Joan M. Artigues.

A més de per gaudir dels aspectes més lúdics del llenguatge, els tallers ens han servit per "descobrir" els petits grans talents artístics dels alumnes que participaren el passat dia 30 d'abril a la FESTA DE LA POESIA 2009. Un total de catorze companys i companyes debutaren a l'acte de cloenda dels tallers poètics juntament amb actors professionals de la nostra terra. A tots ells, alumnes i actors,.. enhorabona i gràcies per fer-nos emocionar un any més!



**Alumnes participants en la Festa de la Poesia 2009: Pep Miquel Pascual, Cecília Jaume, Elena Delgado, Marcos Casavázquez, Álvaro Castillo, Miquel Sánchez, Aina Comino, Estrella Jiménez, Albert Valado, Bea Riera, Toñi Salas, Dani**

*González, Miriam Chamorro i Lorena Fernández.*

# CERTAMEN DE RELATS BREUS

Com ja és habitual, enguany hem tornat a organitzar el Certamen de relats breus al qual han pogut participar els alumnes de secundària en dues modalitats: la modalitat A per a alumnes de primer cicle d'ESO (cursos primer i segon) i la modalitat B per a alumnes de tercer i quart. El tema havia d'estar relacionat amb l'objectiu general del curs, *El teu paper és important*, i els alumnes podien participar amb narracions inèdites tant en castellà com en català. A continuació us posam els relats que han resultat guanyadors. Esperam que us agradin i animam els alumnes a què continuïn participant els anys vinents.

## **Relat guanyador en llengua castellana Categoria A. Albert Valado Pujol. 1r ESO B**

### ENTRE EL CIELO Y EL SUELO

Era un día caluroso y claro, el sol brillaba con más fuerza que nunca desde lo alto de los cielos. Me encontraba en una de esas llanuras infinitas y muertas de aquel inhóspito planeta llamado Tierra, antes llamado "planeta azul ". Digo antes porque ahora era una maldita roca desierta y contaminada. Ahora era un lugar inhabitable: el suelo se había marchitado, ya no crecía nada; a los océanos ya no se les podía llamar así, los vertidos tóxicos cubrían casi toda su superficie; en algunas zonas el cielo estaba cubierto de nubes cargadas de lluvia ácida, en otras el calor y la humedad eran tales que era imposible resistirlos. En definitiva, la Tierra había pasado de ser un vergel de vida a un lugar inhabitable. ¿Cómo podía haber sucedido aquella atrocidad? Es muy sencillo, éramos unas 10-15 empresas multinacionales, nos dedicábamos a construir y a destruir, a contaminar, a quemar y talar bosques, a verter residuos tanto en el mar como en el aire, etc.... Nadie nos supo decir cuando parar, el poder nos había cegado, tan solo deseábamos más y más riquezas, la gente estaba asustada, nadie se atrevía a decir ni pío, por miedo a posibles represalias. Los gobiernos, esos ni se enteraron hasta el último momento, entonces fue cuando decidieron nuestro destino y el del mundo entero: mandaron construir una nave espacial de proporciones colosales, las suficientes como para albergar a la población mundial, flora y fauna incluidas. A todos, excepto a nosotros, los que provocamos aquella calamidad; nosotros quedamos abandonados a nuestra suerte. Los demás huyeron hacia el espacio con la intención de encontrar algún lugar en el que poder habitar, lo único que nos dejaron fue un transmisor por si algún día se obraba el milagro y pudiesen volver. Y mientras los demás estaban en el espacio, ahí estaba yo: un pobre desdichado, de unos treinta y pocos, pelo rubio, estatura media y con la tez muy morena debido a la exposición al sol.

La llanura en la que me encontraba debía de estar situada en lo que era el nordeste de Perú, lo que antes era la inmensa cuenca de la selva amazónica. Me encontraba asentado allí, puesto que aún subsistían algunos matojos y hierbas con los que alimentarme y un bonito riachuelo (lo que antes era el Amazonas). Cuando se me acababa el alimento, seguía el curso del río hasta encontrar comida. Hasta que un día llegué a un extenso valle del cual no se podía ver el final. Iba caminando junto al río cuando vi un arbusto, pero no era uno de esos matojos ressecos sino un arbusto verde y bonito, incluso tenía unos jugosos frutos

rojos. Lo más sorprendente era que unos metros más allá había otro y aún más lejos empezaba a crecer hierba y aún más arbustos, incluso algún árbol. La cosa siguió así hasta que llegué a un lugar que me dejó asombrado, ante mis ojos, una exuberante selva se alzaba, era increíble. Decidí que lo mejor sería inspeccionar un poco aquel lugar. Al adentrarme en la selva, empecé a escuchar un ruido de tambores, seguí adentrándome en aquella selva; el ruido era cada vez más fuerte. Hasta que averigüé de donde procedía aquel sonido, allí en medio de la selva había un poblado indígena (con sus cabañas de madera y todo), debían de ser la última civilización de la tierra. En el centro del poblado había una extraña formación rocosa que, en su base, tenía una obertura. Al alrededor de la formación estaban todos los habitantes de aquel lugar, incluidos los de los tambores, escuchando a otro habitante que, por el tocado que llevaba, debía ser el líder. Les hablaba en una extraña lengua, también hacía gestos y poses muy exagerados, los lugareños le escuchaban atentamente. Entonces fue cuando me fijé que, en un extremo del pueblo, había una hilera de palos y que, en ellos, había atados una docena de esqueletos: debían ser todos los que llegaron a aquel lugar antes que yo. Eso lo supe porque llevaban las mismas ropas que la última vez que les vi. Me intenté acercar un poco más pero, entonces, sin querer, golpeé una piedra y le di a uno de ellos en la cabeza; y en un momento me vi rodeado de ellos, entonces cogí un poco de carrerilla y me deslicé entre dos de ellos hasta colarme por el hueco que había entre las rocas.

Dentro del monolito había unas escaleras en forma de caracol que bajaban hacia algún lugar. Me apresuré en bajarlas puesto que la tribu se acercaba cada vez más. Al final de aquella interminable gruta había una inmensa cueva, las paredes de aquel lugar parecían estar cubiertas de alguna sustancia que las hacía brillar. En el centro de la sala había una pequeña escalinata que conducía hasta un nivel superior, en aquel lugar vi una joya gigantesca y brillante, tenía una especie de grabados a su alrededor. Era muy bonita.

No se por que pero la cogí, justo en ese instante aparecieron los indígenas, amenazantes, con sus lanzas apuntándome; también en ese instante la cueva se estaba empezando a derrumbar, en ese momento se abrió una puerta. No me lo pensé dos veces y la atravesé.

Al momento aparecí delante de una playa de arenas oscuras y aguas contaminadas. No estaba solo, a mí alrededor habían aparecido el jefe y su tribu apuntándome con sus lanzas. A lo lejos vi que toda la selva comenzaba a marchitarse. Eso enfureció aún más a los indígenas. Parecía que querían la joya que yo había cogido en la cueva, aunque algo en mi interior me decía que no tenía que dársela, entonces tropecé y la piedra salió volando hasta caer en aquellas turbias aguas. En aquel momento la roca empezó a fundirse y a rezumar un extraño líquido brillante que al entrar en contacto con el agua lanzaron unos fogonazos de luz espectaculares. Entonces fue como si viera la Tierra desde el espacio: las nubes de ácido se disolvieron, la atmósfera empezaba a cubrir la tierra, las aguas volvían a ser azules, etc....

Entonces hubo otro fogonazo de luz, el siguiente instante que recuerdo es a mí mismo sentado en mi despacho con el cuerpo sudoroso.

Así que todo había sido un sueño, ¿o no?

-----

**Relat guanyador en llengua catalana Categoria A.  
Yara El Lakkis González. 2n ESO B**

EL LLAC MICHIGAN

-Prrrrrr

Sonava el despertador a les 9:00. Em vaig aixecar del llit lentament i amb mandra.

- Thomas!

- Va cridar la meva àvia.

- Davalla a berenar!

Jo sóc Thomas Edwin, un noi corrent de 14 anys. Alt, pell blanca i pàl·lida, pèl negre i ulls blaus. Sóc orfe però visc amb la meva àvia a Michigan. Ja començaven les vacances d'estiu i com cada any, sempre anava al llac, perquè era l'únic lloc on estava a gust i a més m'encantava passar l'estona allà. Vaig baixar ràpidament a desdejunar abans que la meva àvia s'empipés. Ja eren les 10:30h. vaig anar al llac amb bici, en arribar vaig pujar en una barca. Vaig Decidir anar a l'altra riba. A mesura que avançava l'aigua reflectia un color groc verdós. Em vaig fixar en una llanxa, vaig veure tres homes carregant el vaixell de barrils amb dibuixos de calaveres. Em vaig acostar a ells i vaig preguntar tímidament:

- Perdó, per què l'aigua té aquest color? No van contestar, es van limitar a mirar-me fixament. Llavors vaig preguntar seguidament:

- Què hi ha en els barrils? Un d'ells que era gros, alt i ple de tatuatges em va preguntar.

- Per què vols saber-ho noi?

- Per curiositat.

Llavors l'home em va contar que estaven plens de deixalles radioactives. Seguidament em va dir:

- Ara que ho saps li podries dir a la policia, així que hauràs de quedar-te amb nosaltres.

Els altres dos companys van amollar unes riallades. Jo, mentre espantat intentava escapar, però la meva barca era massa lenta i em van agafar molt ràpidament. Em van pujar bruscament a la seva llanxa i em van posar uns grillons al costat d'una barra. Ja eren gairebé les cinc, sabia que l'àvia estaria preocupada. Estava cansat d'intentar trencar els grillons i de cridar per a cridar l'atenció, però era inútil no apareixia ningú.

Vaig quedar quiet durant una estona fins que els tres homes van començar a llançar els barrils al llac. Estava molt furiós i vaig insultar-ne un d'ells, em va advertir que si obria la boca em mataria. Em vaig quedar tibant i espantat, tenia fam i fred, havia enfosquit. Un dels meus captivadors se'm va acostar, anava

armat, em va donar una flassada i un entrepà. Vaig començar a menjar quan de sobte vaig escoltar un soroll de diverses llanxes.

- Eren policies!

Ho vaig saber pels llums blaus, i em vaig alleujar en veure'ls. Ens van envoltar, llavors els segrestadors es van rendir. Em revisaren en una ambulància, per si estava ferit. Allí vaig veure la meva àvia, em va abraçar i em va contar que s'havia preocupat per la meva tardança i per això va cridar a la Policia i ...

Va interrompre un agent;

-Disculpi àvia però he de dir al seu nét que sense ell no hauríem sabut el que estava passant en el llac Michigan , i gràcies a ell podrem descontaminar el llac a temps. Per això et donem les gràcies. Per cert els segrestadors estaran 30 anys a la presó. Jo li vaig donar les gràcies per tot i me'n vaig anar amb la meva àvia a casa, estava molt cansat, però content per haver salvat el llac.

-----

**Relat guanyador en llengua catalana Categoria B**  
**Loli González Tur 4t ESO A**

LES MEMÒRIES DE CHARLES DARWIN

Ja fa tres mesos des que vam sortir de Londres amb aquest vaixell, el HMS Beagle i la seva tripulació.

Estàvem arribant a les Galàpagos, ja es veia terra i jo estava emocionat per poder explorar l'illa i agafar especímens. Els meus marejos havien cessat (si els comparava als del primer dia), però encara el dies de mala mar havia d'asseure'm i tancar els ulls per tal de no causar cap problema com per exemple, donar-li més treball a en Richard, el netejador del vaixell, obligant-lo a haver de rentar quasi tota la borda.

Aturaren el Beagle, ja havíem arribat a l'illa Isabela, érem a la costa, amb la seva aigua cristal·lina i la seva arena groguenca i llisa. Vaig baixar d'un salt, trepitjant fort amb les meves botes, deixant que s'endinsessin en l'arena, abans d'alçar la mirada i poder apreciar l'intens bosc que hi havia.

Ens vàrem separar, el capità Robert i dos homes més varen acompanyar-me al bosc, mentre els altres quedaven vigilant el vaixell i fent una foguera. Aquella nit la passaríem a l'illa, cosa que agrai'a molt. Vaig agafar el meu maletí i començarem a caminar. Mentre el capità ens marcava un camí, que ni tan sols ell coneixia bé, jo anava agafant trossos de plantes i observant petits insectes que mai no hauria imaginat veure i prenent apunts a la meva llibreta. Hi havia diferents ocells, però hi va haver una espècie que em va cridar l'atenció. Eren com un tipus de pinsans, però amb el plomatge i el bec diferent al d'altres que ja havia vist. Al cap d'una gran estona caminant, vàrem arribar a un clar d'herba baixa i ens vàrem aturar a descansar i beure un poc d'aigua. Als cinc minuts em vaig aixecar per fer una volta mentre els meus acompanyants parlotejaven. A la part est hi havia un petit estanc d'aigua envoltat de fang. Vaig anar cap allà i de sobte, em vaig quedar amb la boca oberta; hi havia unes petjades molt grans, massa grans per poder identificar-les. Els vaig prendre la mida per intentar deduir de quin animal podrien ser, però les coses no em quadraven, perquè pareixien d'una tortuga, però eren massa grans... Vaig cridar el capità, per veure si ell les coneixia però em va dir que

no, i ens vàrem quedar discutint-ho una bona estona.

Ja era de nit quan arribàrem a la platja on hi havia el vaixell, i de sobte vàrem escoltar els crits d'uns dels tripulants.

Hi havia una gran iguana a prop de la foguera, que també els feia uns sorolls en defensa i es veu que l'estaven intentant espantar. Hi vaig anar corrent abans que sortís per potes; és clar, volia estudiar-la (tot i que hi havia poca llum) però no podia deixar perdre l'oportunitat. Es va atutar a prop de la costa, on les ones li banyaven les potes, i jo amb la meva llibreta, em vaig tombar a l'arena, a uns dos metres i mig d'ella per poder observar-la bé i prendre-li mesures més o menys a ull. Als deu minuts es veu que es va cansar de mi i va començar a córrer cap a l'aigua fins allunyar-se nedant.

Al dia següent, vaig tornar a fer una excursió bosc endins, aquesta vegada sol, volia esbrinar el misteri de la gran petjada.

Duia tot el matí caminant, trobant molts d'animals, menys el que cercava, per la qual cosa em vaig asseure damunt una roca a observar el moviment de les plantes amb el vent, quan de sobte, vaig veure que un animal s'obria pas entre les altes herbes i anava en la meva direcció. Quan vaig poder veure'l, em vaig quedar bocabadat, els meus pensaments sobre que eren d'una tortuga es varen fer realitat. Aquesta s'havia aturat a uns metres de mi a menjar, i ràpidament vaig començar a agafar apunts. Tenia una gran closca, i el coll i les potes molt llargues, devia fer més d'un metre. Era preciosa.

Em vaig quedar allà contemplant-la, seguint-la cada vegada que es movia, intentant deduir el per què de les seves característiques, fins que vaig decidir començar a tornar cap a la platja o em perdria.

A meitat de camí vaig trobar el capità Robert, que m'estava cercant desesperat, per la qual cosa em vaig disculpar i li vaig contar el que havia vist.

Al matí següent ja tornàvem a la mar, mentre els homes recollien les seves coses, les duïen al vaixell i el preparaven per partir, vaig anar a fer una última volta per la platja. Vaig arribar a unes roques que hi havia a la vorera, on trencaven les ones i em vaig posar a agafar qualsevol tipus d'invertebrat marí que hi hagués aferrat a les roques per poder estudiar-lo, amb un petit ganivet que duia a la butxaca.

Vaig escoltar un soroll conegut a les meves espatlles i quan em vaig girar, vaig veure un gran grup d'iguanes, iguals a les d'aquella nit, que preïen el sol damunt les roques i entraven i sortien de l'aigua; em vaig asseure a veure-les.

Al cap d'una estona va venir un dels homes del Beagle a cercar-me, ja ens n'anàvem. Continuàvem el nostre viatge.

Ja estàvem tots en el vaixell, rodejàvem l'illa per poder anar cap a l'est i en un tros de la platja vàrem veure unes cinc tortugues gegants, i tots varen quedar mirant-les amb curiositat.

Amb totes les diferents espècies que vaig veure al llarg de tot el viatge, i d'aquests últims dies, començava a plantejar-me una teoria: ***la teoria de l'evolució.***

-----

**Relat guanyador en llengua castellana Categoria B.  
Lorena Fernández de Haro. 4t ESO B**

### LA TRISTE HUIDA DE LA CHICA PINGÜINO

Ruby y Valentine. Valentine y Ruby y un montón de kilómetros por recorrer hasta la próxima estación de servicio. Están más muertos que vivos; es por el frío. Y

podrían haber hecho autostop, pero a los dos les quedó muy claro que estaba prohibido cuando un policía los sacó de la interestatal a patadas y los amenazó con encerrarlos si volvía a pillarlos haciendo dedo. El que Valentine le retara a hacerlo no había ayudado a mejorar la situación, y Ruby todavía se avergüenza de haber tenido que suplicar de rodillas que los dejaran salir.

- Me abuuurroooo –se queja Valentine. Y su voz parece hacer eco, porque aquella carretera por la que llevan caminando desde hace más de dos horas está desierta y da mucho, mucho miedo.

Ruby, esa chica bajita y bohemia que va a su lado, no le contesta. Es más, no han hablado desde que, hacía tres días, habían abandonado ese pequeño pueblo donde se habían criado, Cassandra. No más de lo necesario, quiero decir.

- ¿No me has escuchado? –pregunta Valentine, algo ofendido- ¡Me aburro!
- Estoy tratando de ignorarte –aclara ella.
- ¿Por qué? ¿Acaso tienes algo mejor que hacer?

A Ruby le dan ganas de coger un palo de golf y darle a Valentine en la cabeza con él, pero se contiene.

- Yo no te pedí que vinieras.

Valentine pone los ojos en blanco, y susurra algo como “no, ja”.

- No, venga. Estoy hablando en serio.
- Yo también.

Es entonces cuando él se calla; pero no tarda en volver a la carga.

- Creía que seríamos trotamundos. Incluso ser un hippie me bastaba.
- Dios, Valentine, alquila *Hacia Rutas Salvajes* y supéralo.

Valentine hace una mueca y repite lo que Ruby ha dicho con voz chillona y aguda, intentando hacerla rabiar. Pero ella ni se inmuta.

- ¿Sabes que el sarcasmo es el disfraz de los...? –empieza a decir él, pero Ruby lo corta enseguida.
- ¿Es indispensable que hables todo el camino?
- Creo que tienes un problema de protagonismo, Ruby –le ataca, intentando devolverle el golpe.
- Y tú un problema de impotencia.
- Y tú de egocentrismo.

Ruby dibuja una sonrisa ladeada en su rostro.

- Es curioso que tú lo menciones.

*Ouch, golpe bajo*, piensa Valentine.

- Lo mejor será que nos ignoremos. Ya sabes, por el bien del grupo – propone, y gira la cabeza desdeñosamente hacia un lado, como si Ruby acabara de ofenderlo enormemente.

En el fondo todo había sido culpa de Chuck. Con todo eso de que se disculpara con Ruby Gray –o la *chica pingüino*, como la llamaban en el instituto- por haberla tratado así. Porque era cruel hasta para ella. Valentine todavía recuerda lo que pasó aquella noche. Eran las tantas de la madrugada y Ruby solo había ido a ver a Valentine para disculparse. Pero claro, uno no puede hacer planes alrededor de Valentine, porque tiene un don especial para que al final tus planes se conviertan en sus planes, para cortarte el discurso que comenzaba con un “*tu padre era un hombre realmente admirable*” y hacer que acabe con un “*vete a la mierda, escoria de Brooklyn, qué sabrás tú de gente admirable*”. Él estaba borracho y ella era la última persona a la que hubiera esperado esa noche. Así, un Valentine bastante menos locuaz de lo habitual, con las vocales alargándose en su lengua de trapo, había empezado a desvariar hablando sobre programas de cocina y pollo, y Ruby había acabado por aceptar la botella de whisky que Valentine tenía en la mano, porque la velada se presentaba intensa. Al final Valentine la llamó rarita y ella le



cruzó la cara, dando por terminada la conversación.

Al día siguiente fue a disculparse. Obligado, claro. No se puede decir que Valentine tuviera muy claro lo que había pasado la noche anterior, con todo eso de que Ruby Gray le hubiera ayudado a superar el duelo. Y la había encontrado bajando por la cañería de su casa, con un petate a la espalda y una prisa inesperada. No le quiso contar nada, tan solo que se iba. Y Valentine, todo curiosidad –o una necesidad de reafirmarse a sí mismo escapándose de casa-, la siguió.

Ha pasado una semana desde que discutieron aquella noche, y diez días desde que dejaron Cassandra, pero el dinero todavía abunda. Duermen de día en moteles de mala muerte, para que no los reconozcan –porque quieren pensar que sus familias los echan de menos y que la policía los busca-, y caminan de noche bajo el pálido resplandor de la luna.

- Eh, chica pingüino –le llama una noche, en la recepción de un motel que han encontrado de casualidad-. Vamos a tener que dormir en una habitación los dos.

Ruby pone mala cara. A Valentine le gusta cuando lo hace, porque arruga la nariz y frunce el ceño, pareciendo una niña pequeña con todas esas pecas que tiene en las mejillas. Nunca le ha gustado que la llamen así, pero a Valentine le hizo mucha gracia cuando Maggie, su hermana pequeña, le contó que Ruby Gray, esa chica que había en su clase que quería ser escritora, había hecho una campaña para salvar a los pingüinos. Él mismo le puso el mote.

- Vale. Pero tú duermes en el suelo.
- No entiendo por qué si me deseas tanto nunca aceptas dormir conmigo.
- ¿Tú escuchas lo que te digo o te lo inventas?
- Interpreto el subtexto.

Una noche paran en un bar de carretera. Barry's, rezan las luces de neón. Es un antro pequeño y mugroso, con los cristales tintados de negro para que no entre la luz. Las lámparas tienen un color chillón y cuelgan precariamente del techo, y no te meterías con ninguno de los camioneros que están sentados en los taburetes. En un mundo lógico nadie entraría en un bar como aquel, pero Valentine se empeña y, aunque no lo diga, Ruby se muere por un buen vaso de cualquier cosa fría. Así que abren la puerta y se adentran en aquel tugurio. Valentine no tarda en entablar conversación con el motero que está sentado al lado de Ruby, y los chistes machistas dan comienzo.

- ¿Podéis dejar de hablar tan despectivamente de las mujeres? Lo encuentro altamente molesto –dice con la mayor educación posible.
- Altamente molesto, dice... no sabía que te habías metido un perchero por el culo –suelta Valentine-. Qué será lo próximo, ¿sorber el té con el dedo meñique levantado?
- Y decir: encuentro altamente molesto estas hojas de té que se meten entre mis perlados dientes –se mete el motero.
- Eh, a ti no te conozco, así que puedo partirte la cara sin remordimientos –amenaza Ruby, alzando el puño.

Lo próximo que se ve fuera del bar es a Valentine con Ruby colgando del hombro cual saco de patatas corriendo para salvar la vida. Ruby le sigue gritando al motero con el puño al aire, chillando algo así como “tu cerebro es cuatro veces más pequeño que el de un caniche”. Al cabo de una hora ya ha pasado todo el peligro, pero Ruby todavía sigue colgada del hombro de Valentine. Desde allí pueden ver las luces de una feria, y Ruby no puede evitar sonreír.

- Creo que tirarle el posavasos a la cabeza sobra. Y lo de *vade retro, Satanás*, también.

- Ha sido divertido –admite, burlona, Ruby. Es la primera vez que la ve sonreír durante todo el viaje.

A medida que se van acercando a la feria el olor a algodón dulce y a manzanas con caramelo hace que el estómago les ruja. Se pueden escuchar los gritos y las risas y la música, y sienten la tentación de comerse un perrito caliente, pero antes de eso hay algo más importante.

Ruby cierra los ojos con mucha fuerza y se sujeta con firmeza a ese trozo de plástico amarillo que evitará que la multitud se acumule en torno a su cuerpo destrozado en el suelo. Nota el traqueteo bajo sus pies, y empiezan a ganar altura. Cree que va a mojar los pantalones. Porque, ¿montañas rusas? Son para valientes. Y el que el viento, terriblemente frío, le golpee la cara, nunca fue buen augurio. O eso ha leído.

- ¡Cierra los ojos! –grita Valentine.

Justo en ese instante comienza la bajada, y ella ni siquiera se atreve a gritar. Sólo aprieta los párpados, se encoge en su asiento y reza mucho y a dioses variados porque no quiere morir. Pero entonces siente la mano de Valentine sobre la suya, grande y áspera, y se tranquiliza.

Y se da cuenta de que quizás –quizás- el que Valentine Murdoch la hubiera seguido no estaba tan mal, después de todo.

# TESTIMONI HISTÒRIC

L'any 1942 el meu avi, Andrea Miquell Randazzo Randazzo de divuit anys, nascut a Marineo, un petit poble al sud d'Itàlia, va ser allistat en l'exèrcit i enviat al nord d'Itàlia per participar en la Segona Guerra Mundial. Una nit abans que el seu esquadró fos enviat al capdavant va caure malalt amb febre molt alta i amigdalitis per la qual cosa un metge de l'exèrcit li extirpà les amígdales amb unes pinces calentes, sense cap tipus d'anestèsia (els recursos i els instruments sanitaris eren escassos en època de guerra). L'avi va patir una hemorràgia important a causa de la intervenció i va romandre a la infermeria durant algun temps. Un cop recuperat li van assignar la tasca de conduir un camió d'abastiment d'aliments i roba, i recorria les bases militars distribuïdes al nord. El meu avi contava que una tarda de tornada a la seva base va trobar en el camí una dona vestida amb pedaços acompanyada de quatre nens petits extremadament primos que gairebé no podien caminar. Es va aturar per donar-los una mica de menjar i abric, i la senyora, en una llengua que l'avi no entenia gaire bé, tractava d'explicar-li que eren jueus provinents de França, que els alemanys els estaven deportant a camps de concentració i els estaven exterminant. L'avi, que desconeixia (com la majoria dels aliats alemanys) que en realitat s'estava massacrant els jueus, li va respondre que no s'espantés, que no era veritat, que només els dividien per donar-los una nova vida i un nou treball, però donada la desesperació i la insistència de la dona es va compadir d'ells i va decidir acostar-los a la granja dels seus familiars a Itàlia, fins que el combustible del camió ho permetés. El meu avi era conscient del risc que corria, perquè si hagués estat descobert l'haurien acusat de traïció per ajudar i amagar jueus; queia la nit quan la família abandonava el camió duent amb ells menjar i mantes; en el moment del comiat, la senyora, amb llàgrimes als ulls, li va fer una abraçada molt forta, dient-li a l'orella que mai no oblidés que havia salvat cinc vides de l'horror de la guerra, i abans d'allunyar-se, ràpidament va deixar a la seva mà una petita bossa de vellut que contenia un preciós anell.

La postguerra va ser molt dura, els camps estaven sense sembrar, la fam assolava Europa, la família de l'avi havia perdut gairebé tots els homes a la guerra i treballar la granja familiar tot sol era impossible, així que va decidir vendre el diamant que estava enfilat a l'anell i va ser això el que va permetre al meu avi i a la seva família sobreviure durant dos anys en la difícil època de la postguerra.

Quan l'avi va emigrar a Sud-Amèrica el portava amb ell i va ser amb el qual li va demanar matrimoni a la meua àvia, tenia el somni de fer fortuna i tornar a enfilat una gran pedra com l'original; va morir sense complir el seu desig, però la vida li va regalar mil coses millors que un diamant. La meua mare encara conserva l'anell, és un objecte que forma part de la nostra història familiar i que ens recorda la bondat d'un jove soldat que es va jugar la vida seguint els dictats del seu cor.

# MAMMA MIA!



## COMENÇA EL MUSICAL...

Com cada any, quan s'acosta la calor arriba l'estrena de teatre més esperada per a tothom. Enguany i per primera vegada plegats, els alumnes de 3r de PDC i alguns de 3r A i B, estan disposats a fascinar-nos amb la música dels mítics ABBA.

El musical *Mamma Mia!* protagonitzat per Meryl Streep i Pierce Brosnan entre d'altres, explica la història d'una al·lota, Sophie, a la recerca del seu pare després d'haver trobat el diari íntim de la seva mare, Donna, on explica les aventures amoroses de l'estiu en què va quedar embarassada. Sophie i Sky s'han de casar, però ella vol anar acompanyada del seu pare a l'altar. Quan sembla que està a punt de descobrir qui és son pare, resulta que apareixen tres candidats, Bill, Harry i Sam, i ella, d'amagat de la seva mare, convida els tres possibles pares. Quan Donna els veu, no té la reacció que ells esperaven després de més de vint anys sense veure's...

Entre les cançons més conegudes dels suecs, s'intercal·len diàlegs d'allò més divertits, que amb molta paciència i dedicació els novells actors han hagut de memoritzar. La feina no acaba aquí, a banda de la memòria han posat en pràctica les seves habilitats artístiques confeccionant tot l'*atrezzo* i els decorats. I per acabar els ha tocat coordinar-se i ballar al ritme de *Dancing queen*, *Money, money, Super trouper*, *I have a dream*...



Ara només ens manca esperar què sortirà i fins el moment de trepitjar l'escenari dir: MARE MEVA! On ens hem ficat...

# ACOMIADAMENT DE QUART D'ESO

Després de tants d'anys junts ha arribat l'hora d'acomiar-se del centre en el qual hem crescut. Hem passat bons moments i altres difícils i complicats, però tots han contribuït a formar-nos com a adults.

En aquesta etapa de la nostra vida, hem conegut a grans persones que dia a dia ens han demostrat que volien el millor per a nosaltres.

Els acomiadaments són sempre difícils però tenim la sort que l'escola sempre estarà oberta per a tots i a més ens portam els records dins la butxaca.

Alguns estarem junts i altres seguiran el seu camí per separat, però estam segurs que ens tornarem a trobar a l'escola com als vells temps.

Potser veim això com un final, però només és el principi d'un nou viatge. Ara és el moment de posar en pràctica tot el que hem après per afrontar les futures vivències i seguir omplint el nostre bagatge de noves lliçons. Si no ho aconseguim, ja sabem a on trobarem consell.

Aquesta carta no només és un acomiadament sino també un aïgrament, a tota la comunitat educativa, que a més de fer el seu treball ha estat sempre al nostre costat donant-nos.

Alumnes 4t d'ESO

## COL·LEGI SANTA MAGDALENA SOFIA

### PALMA DE MALLORCA

 DIRECTOR 4º ESO	 CAP D'ESTUDI 4º ESO	 COORDINADORA D'OCIO	 COORDINADORA D'OCIO TUTORIA	 TUTORIA AJA	 TUTORIA B/C	 DIRECTOR 4º EBP	 CAP D'ESTUDI 4º EBP								
												<p><b>EL TEU PAPER ÉS IMPORTANT</b></p>			

XI PROMOCIÓ 4t d'ESO - CURS ESCOLAR 2008-2009